СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 2 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ ЧИСЛО 40 VOL. CXV FRIDAY, OCTOBER 2, 2009 No. 40

Президент Віктор Ющенко в ООН: „Україна розраховує на ґарантії безпеки“

Президент України Віктор Ющенко 23 вересня промовляє на засіданні Генеральної Асамблеї ООН. Фото: Інтернет-представництво Президентна України

НЮ-ЙОРК. – Питання безпеки займали центральне місце у промові Президента України Віктора Ющенка на засіданні Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй увечорі 23 вересня.

.„Як вільний народ, ми не сприймаємо жодних форм втручання“, – наголосив Віктор Ющенко. Він висловив упевненість, що світова спільнота не повинна допустити жодного натяку на відновлення тоталітарної ідеології.

Хоч український керівник жодного разу не вжив слова „Росія“, присутні не могли не розуміти, що саме її він мав на увазі, коли говорив про те, що сьогодні найбільше непокоїть суверенну Україну: „Нас непокоїть підміна понять і підходів: справжньому співробітництву, відкритості і дружбі між націями вже неприховано протистоїть аґресивний національний егоїзм, нехтування інтересами найближчих партнерів, диктат права сили. Відверті інформаційні війни, енерґетичний і економічний шантаж, втручання у внутрішні справи не вкладаються в цивілізовані рамки“, – сказав В. Ющенко.

Нагадавши, як він висловився, аксіому, що „всі члени ООН і, особливо, постійні члени її Ради Безпеки мають бути взірцем у дотриманні принципів міжнародного права, рівноправности народів і добросусідства, Президент України підтвердив відомий намір Української держави набути членство у Раді Безпеки ООН у 2016-2017 роках.

За словами В. Ющенка, у новій концепції НАТО мають бути відображені інтереси безпеки України, з урахуванням вже наданих ґарантій щодо перспективи членства в альянсі. Президент В. Ющенко наголосив, що Україна є єдиною державою-нечленом НАТО, яка бере участь у всіх без винятку миротворчих операціях цього оборонного альянсу.

В. Ющенко привітав кроки США і Росії, спрямовані на дальше обмеження наступальних озброєнь і заявив, що Україна, яка майже 15 років тому добровільно позбулася третього в світі ядерного потенціялу і приєдналася до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерна держава, „розраховує на підтримку постійними членами Ради Безпеки наших пропозицій для посилення ґарантій безпеки неядерним державам, зокрема тим, які добровільно відмовилися від ядерної зброї“. *(Бі-Бі-Сі)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Тест на щирість провідників Кремля

Петро Часто

З тим Дмитром Медведєвим ми ще будемо мати клопіт. Західній світ – також, але вже після нас, після того, як жорстоко помилиться, сподіваючись, що Москва, відновивши свій вплив на Україну, вдовольниться цією жертвою. Спочатку ж Захід вперто заплющуватиме очі на тиху, в демократичній медведівській обгортці, аґресію проти незалежної України, рахуватиметься з тим, що на язику в Москви, а не з тим, що ховається за лукавою лексикою, робитиме поступку за поступкою, сприяючи реставруванню московського міту про „велику Росію“.

Два останні факти. Андерс Фоґ Расмусен, зайнявши у серпні пост Генерального секретаря НАТО, наступного ж дня заявив, що метою Альянсу є стратегічне партнерство з Росією. І ні слова – про те, що Росія збройною силою розчленувала Грузію, відірвала від неї Абхазію і Південну Осетію, утворивши з них „незалежні держави“, хоч їх, крім Москви, Нікараґуа й Венесуели, не визнала жодна країна світу, навіть Білорусь.

Вітаючи цю заяву А. Расмусена, Д. Медведєв негайно скористався нагодою, щоб послабити увагу НАТО до України як до „неготової до вступу країни“, і ще глибше впровадити в мізки европейських лібералів думку про доцільність створення спільної европейсько-російської системи безпеки.

Чи не є також поступкою перед Москвою – й не лише з погляду республіканців у Конґресі – рішення Президента США Барака Обами відмовитися від розташування елементів американської протиракетної оборони на території Польщі і Чехії? Певна річ, це рішення дуже сподобалося Москві.

У західній же пресі його сприйнято вельми стримано. Лондонські газети „Дейлі Телеґраф“ і „Таймз“, аґентство „Ройтерс“, наприклад, передбачають, що московська пропаґанда трактуватиме крок Б. Обами як свою перемогу, а це ще більше заохотить антиукраїнські й антигрузинські настрої в Росії.

Офіційні особи у Варшаві і Празі відгукнулися на рішення Президента Б. Обами відвертим розчаруванням. Керівник Комісії польського Сейму з міжнародних справ Йоланта Шиманек-Дереш підреслила, що поляки „не знайшли в словах Обами підтвердження тези про стратегічні стосунки Польщі і США“, а Президент Лех Качинський назвав ініціятиву Б. Обами „історичною помилкою“.

Колишній чеський прем'єр-міністер Мірек Тополанек, уряд якого підписував ті ракетні угоди з США, сказав, що відмова Б. Обами від цих угод загрожуватиме незалежності Чехії.

І навіть престижний німецький журнал „Шпіґель“, всупереч створюваній Анґелою Маркель проросійській атмосфері в країні, написав: „Обама вирішив, що східньоевропейські країни, включно з Чехією, Польщею, Україною, і навіть Грузією, втратили для нього

(Закінчення на стор. 5)

Чому потрібна конституційна реформа?

Віктор Ющенко,
Президент України

Сьогодні Україна перебуває у надзвичайно складному політичному та економічному становищі, яке несе в собі загрозу для її стабільности, загрозу втрати суверенітету. Економічні труднощі, нестабільність та інші кризові явища є, насамперед, наслідком неспроможности нашої політичної еліти управляти країною, швидко й адекватно реаґувати на зовнішні виклики, домовлятися щодо засадничих принципів подальшого розвитку держави та нести відповідальність за результати своєї діяльности. Основою такої стабільности і відповідальности має стати дотримання демократичних принципів та процедур у повсякденному політичному житті.

Економічні наслідки політичної кризи

Ретельна аналіза нинішньої ситуації дала змогу дійти невтішного висновку: щоб знайти вихід з кризового становища та запобігти подібним кризам у майбутньому, Україна повинна насамперед розв'язати внутрішні політичні проблеми, які є коренем зла та причиною теперішніх негараздів.

Так, на початку цього року в умовах тиску з боку сусідніх країн урядом України було продемонстровано вибірковий підхід до захисту інтересів України під час підписання газових угод, котрі піддають небезпеці нашу енерґетичну незалежність. Водночас належне управління нашими стратегічно важливими активами у цій сфері набуває виняткового значення для усього европейського співтовариства. Потребують вирішення й такі важливі питання, як поліпшення взаємин з Европейським союзом та іншими закордонними партнерами України.

Загострення в Україні внутрішньополітичної ситуації в умовах світової економічної та фінансової кризи спричинили падіння ВВП (внутрішньо-валовий продукт – ред.) на 22 відс., зростання інфляції, нестабільність курсу національної валюти та збільшення заборгованости перед закордонним кредиторами.

Незважаючи на те, що завдяки допомозі міжнародної громадськости Україна змогла уникнути економічного колапсу, ми досі залишаємося у стані глибокої невизначености.

Суспільний запит на оновлення владного механізму

Ключовим і безальтернативним засобом формування відповідальної й ефективної влади є конституційна реформа. У суспільстві назріла реальна потреба в оновленні Основного Закону, який усунув би суперечності, привнесені в конституційне поле непродуманими і поспішними змінами 2004 року, напередодні президентських виборів.

Як результат, ми отримали основу для жорстких соціяльних та політичних конфліктів і

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Л. Кравчук вийшов з СДПУ(о)

КИЇВ. — Колишній Президент Леонід Кравчук 25 вересня вирішив вийти з Соціял-демократичної партії (об’єднаної). Він пояснив це його незгодою з рішенням партії співпрацювати на виборах Президента з Комуністичною партією, партіями „Справедливість“ і „Союз лівих сил“. „У зв’язку з тим, що мене й низку членів партії ніхто не запитував, чи можна це робити, я вирішив вийти з рядів Об’єднаної соціял-демократичної партії“, – сказав Л. Кравчук. За його словами, керівництво СДПУ(о) не доросло до справжньої европейської соціял-демократії, ним керує бажання потрапити у Верховну Раду. Л. Кравчук був членом СДПУ(о) з січня 1998 року. Цього місяця Комуністична партія, СДПУ(о), „Справедливість“ і „Союз лівих сил“ заявили про намір співпрацювати на виборах президента. (*Радіо „Свобода“)*

Співпраця НАТО з РФ відбувається не за рахунок України

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Поглиблення співпраці НАТО з Росією не відбуватиметься за рахунок інтересів України. Про це 24 вересня заявив Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен під час зустрічі з Президентом Віктором Ющенком у Ню-Йорку. А. Расмусен зазначив, що питання розширення Альянсу залишається базовим принципом цієї організації. Він також наголосив, що право вступу будь-якої держави до НАТО є її суверенним правом, на яке не має права впливати жодна сторона. У свою чергу, В. Ющенко заявив, що Україну необхідно долучити до вироблення нових підходів у реформуванні архітектури европейської безпеки. Також він наголосив на важливості в нинішніх умовах зберегти ключову ролю НАТО в системі сучасної европейської безпеки. У цьому зв’язку В. Ющенко заявив про необхідність відображення безпекових інтересів України в новій стратегічній концепції НАТО з урахуванням вже наданих ґарантій щодо перспектив членства. Нещодавно Генсек НАТО А. Расмусен підтвердив, що Грузія й Україна можуть стати членами Альянсу, якщо задовольнятимуть усі необхідні критерії. Про це він заявив після зустрічі 22 вересня у Ню-Йорку з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі. *(„Інститут масової інформації“)*

Українсько-американські консультації з питань оборони

КИЇВ. — 28 вересня відбулися двосторонні українсько-американські консультації з питань оборони. Для участи в консультаціях до Києва прибула американська військова делеґація на чолі з помічником секретаря Департаменту оборони США з питань міжнародної безпеки Послом Олександром Вершбоу. Українську військову делеґацію на консультаціях очолює тимчасово виконуючий обов’язки міністра оборони України Валерій Іващенко. Під час першого дня двосторонніх консультацій представники української і американської військових делеґацій вивчали цілі двосторонніх українсько-американських консультацій з питань оборони, розглянули стратегічні виклики Україні, обговорили питання українсько-американського стратегічного і оборонного партнерства і двосторонньої співпраці у галузі безпеки. Того ж дня відбулася зустріч Посла О. Вершбоу з начальником Генерального штабу – Головнокомандуючим Збройних Сил України генералом армії України Сергієм Кириченком. Українсько-американські консультації з питань оборони продовжилися 29 вересня в робочих групах „Стратегічні питання оборонної співпраці“ і „Військова співпраця, військова реформа і взаємосумісність з НАТО“. *(„День“)*

У Києві презентували книгу „Дивізія „Галичина“

КИЇВ. — Книга „Дивізія „Галичина“ у питаннях і відповідях покликана розвіяти „білі плями“ в історії України. Про це заявив заступник голови Київської організації Всеукраїнського об’єднання „Свобода“ (ВО „Свобода“) Андрій Ільєнко під час презентації книги 29 вересня. „Сьогодні ми проводимо презентацію цієї книги для того, щоб зруйнувати ті білі плями, які штучно окупаційна радянська влада, і вже нинішня влада... здійснює щодо української історії“, – сказав він. За словами А. Ільєнка, значна частина суспільства та українських засобів масової інформації досі орієнтується „на брехливі радянські штампи“, які стосуються в першу чергу історії Другої світової війни. „Ця тема – це наш обов’язок очищати українську історичну свідомість від брехні і писати ту історію сьогодні в Україні, якої потребує незалежна держава“, – заявив він. У книзі, що складається з 80 сторінок, представлено відповіді ветеранів дивізії „Галичина“ на питання відвідувачів одного з українських сайтів про події Другої світової війни. Книга видана тиражем 1,000 примірників за сприяння ВО „Свобода“. Авторами книги виступили Роман Колесник і Богдан Маців, які зараз живуть у США, а також Леонід Муха, який живе у Львівській області. *(„Кореспондент“)*

Відбувся українсько-польський економічний форум

ЛЬВІВ. — 29 вересня – 1 жовтня у Львові проходив третій українсько-польський економічний форум на тему: „Україна-Польща: спільні виклики і інтереси“. У рамках форуму польські та українські представники підприємництва і місцевого самоврядування мали змогу дискутувати, представляти свої програми, консультуватися щодо того, якими інструментами повинні володіти і користуватися політики, аби у час кризи дати новий імпульс економічній співпраці між Сходом і Заходом, знаходити нові можливості для спільних інвестицій. Учасники форуму також окреслили свої очікування від ініційованої Польщею програми ЕС „Східнє партнерство“. Організаторами форуму виступили польсько-український Фонд співпраці, Львівська облрада, незалежний культурологічний журнал „Ї“, Польсько-українська торгова палата та Аґентство розвитку промисловости.*(„День“)*

Відкрито Пам’ятний хрест загиблим членам ОУН

КИЇВ. — 28 вересня в Бабиному Ярі відкрито та освячено відновлений Пам’ятний хрест, встановлений на символічній могилі антифашистського українського підпілля. Зруйнований в ніч на 15 липня цього року, дерев’яний хрест менш ніж за два місяці було відновлено власним коштом заступника голови Київської міської державної адміністрації Сергія Рудика та спільними зусиллями представників Міністерства культури, громадських організацій, Фундації ім. Олега Ольжича та Організації українських націоналістів. „Історія Бабиного Яру – це не тільки історія євреїв, яких тут загинуло дуже багато. Ми повинні пам’ятати, що горе і боротьба з насильством не мала національности. Це інтернаціональні поняття. Тут поховано 621 бійця ОУН, які боролися з фашизмом. Прізвища, викарбувані на меморіяльних плитах, будуть для нас прикладом того, як повинні справжні українські патріоти боротися за власну державність“, – зазначив під час церемонії С. Рудик. Він додав, що в перспективі дерев’яний хрест буде замінено на кам’яний. За його даними, „Київський міський голова вже підписав відповідне розпорядження, а найближчим часом Міністерство культури та туризму включить цей Пам’ятний хрест до переліку пам’яток національного та місцевого значення“. За офіційними даними, в 1941-1944 роках ОУН втратила 4,756 своїх членів, з них 621 загинув у Києві під час німецької окупації. Перші розстріли учасників підпілля ОУН у Києві розпочалися вже в грудні 1941 року на території Бабиного Яру і тривали до самого кінця окупації міста. 21 лютого 1992 року за рішенням Проводу ОУН на місці символічного поховання загиблих учасників підпілля ОУН в Бабиному Ярі зусиллями громадськости було встановлено монументальний Пам’ятний хрест. А у 2006 році громадською організацією Фундацією ім. О. Ольжича було проведено упорядкування території навколо хреста та встановлено три ґранітні плити з викарбуваними на них іменами. *(УНІАН)*

В. Ющенко і Ю. Тимошенко на вечорі Д. Павличка

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко та прем’єр-міністер Юлія Тимошенко 28 вересня взяли участь в ювілейному вечорі, присвяченому 80-річчю від дня народження письменника Дмитра Павличка. У своєму вітальному слові Президент відзначив, що „Дмитро Павличко – літературознавець і перекладач, який має виняткові заслуги перед нацією у справі поширення нашої культури в світі й світової літератури в Україні“. Він назвав поета „одним з надхненників „шістдесятників“, які повернули нашій літературі живий, молодий голос, голос правди й віри“, відзначив його активну патріотичну позицію в українській політиці та заслуги у виборюванні статусу української мови. Від імені українського народу В. Ющенко подякував Д. Павличкові за талант, творчість, відродження української мови й культури, відродження національної ідеї й самої Української держави, за велику громадську, політичну, державну і дипломатичну працю. Президент побажав поетові міцного здоров’я, щастя, невичерпної наснаги і ще багато літ творчого лету. Як зазначено в указі глави держави, Д. Павличка за визначний особистий внесок у збагачення літературної спадщини українського народу, багаторічну плідну громадсько-політичну діяльність та з нагоди 80-річчя від дня народження нагороджено орденом Ярослава Мудрого IV ступеня. (*УНІАН)*

Прибула передова група ОБСЕ з спостереження на президентських виборах

КИЇВ. — Заступник міністра закордонних справ Олександер Купчишин 24 вересня прийняв членів місії Бюра демократичних інститутів та прав людини Організації безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ) з міжнародного спостереження на черговых виборах Президента України. Місія перебуває в Україні у зв’язку з запрошенням української сторони до ОБСЕ взяти участь у спостереженні президентських виборів. О. Купчишин підтвердив високу оцінку Україною діяльности Бюра у сфері спостереження та поінформував передову групу про заходи, що вживаються міністерством з метою створення належних умов для забезпечення вільного волевиявлення українських громадян за кордоном відповідно до законодавства України. *(„Укрінформ“)*

Український гречаний мед визнали найкращим у світі

КИЇВ. — 15–20 вересня у Монтпельє, Франція, на 41-му Міжнародному конґресі Всесвітньої федерації бджільницьких асоціяцій „Апімондія“, що об’єднує фахівців, учених, підприємців і громадських діячів, Україна завоювала право через чотири роки прийняти цей всесвітній форум у Києві, повідомила 28 вересня голова правління „Братства бджолярів України“ Тетяна Васильківська. Під час голосування Україна отримала 93 голоси з 165 можливих. Суперниками Києва були Стамбул (Туреччина), Софія (Болгарія), Будапешт (Угорщина), Ґранада (Італія) і Верона (Італія). 43-ий конґрес, який Київ прийматиме після Евро-2012, може стати найбільшим галузевим конґресом в історії України. Очікується, що на цей захід приїде близько 12 тис. гостей. Україна входить до п’ятірки найбільших виробників меду в світі. Для проведення конґресу знадобиться 3-4 млн. евро. Крім того, Т. Васильківська повідомила, що на конґресі український гречаний мед отримав офіційний титул найкращого меду в світі. *(УНІАН)*

Чому потрібна...

(Закінчення зі стор. 1)

нестабільности інститутів влади. Чинна Конституція як продукт політичного компромісу призвела до відчуження влади і народу, стала обслуговувати інтереси еліт, всупереч реалізації національного запиту та прагнень народу.

Нам потрібна дієздатна Конституція свобод, яка ефективно ґарантуватиме права і свободи людини та громадянина.

У цьому контексті своє завдання як глави держави бачу в тому, щоб на конституційному рівні зробити незворотними ті демократичні перетворення, які кардинально змінили Україну після Помаранчевої революції 2004 року. Переконаний, що оновлена Конституція повинна стати Основним Законом вільного, справедливого та захищеного суспільства, в якому панують право й демократія.

Моя позиція є послідовною і незмінною: оновлення Конституції має відбутися не під когось персонально, не під ту чи іншу політичну силу. Воно повинно ґрунтуватися на політико-правовій потребі суспільства у зміні існуючої системи влади.

Основні засади нової Конституції України

Суспільний запит на якісне оновлення системи влади я як Президент України буду реалізувати у прямому діялозі з громадянами – єдиним джерелом державної влади. Нещодавно мною підписано указ про проведення загальнонаціонального обговорення тексту нової Конституції, внесеної до парламенту на початку цього року. Необхідність започаткувати процес такої громадської експертизи підтвердили численні безуспішні спроби досягти єдности між парляментськими фракціями та органами влади.

Саме тому я запропонував, щоб не тільки законодавці, а й весь український народ долучилися до спільної дискусії з цього приводу. Я також запрошую інших експертів та зацікавлені европейські організації прокоментувати проєкт нової Конституції, який нещодавно отримав позитивну оцінку Венеціянської комісії Ради Европи. Адже він спирається на міжнародний та вітчизняний конституційний досвід, орієнтується на загальновизнані европейські стандарти та вимоги міжнародних угод у сфері прав людини.

Ключові положення оновленої Конституції – створення ефективної системи стримувань та противаг у державному механізмі, розширення політичних прав громадян України, посилення їхніх можливостей безпосередньо впливати на прийняття державних рішень.

Зокрема, новелею українського конституціоналізму є запровадження права народної законодавчої ініціятиви. Це право передбачене конституціями цілої низки европейських держав: Австрії, Швайцарії, Еспанії, Італії, Польщі, Латвії, Литви та ін., воно діє у 22 штатах США, 20 суб’єктах Російської Федерації, низці федеральних земель Федеративної Республіки Німеччина.

Основою політичного режиму за оновленим Основним Законом має бути вільна політична конкуренція та повага до демократичних цінностей.

Принциповим положенням є закріплення міжнародного становища Української держави як невід’ємної частини европейської спільноти.

Нова Конституція повинна стати основою вільного, справедливого та заможного українського суспільства і має базуватися на таких принципах та засадах, як:

демократичний розподіл повноважень, обов’язків та відповідальности між усіма гілками влади;

пряме обрання керівників, підзвітних громадянам;

забезпечення підзвітности партій виборцям засобом запровадження відкритих виборчих списків;

скасування депутатської недоторканости від переслідування; запровадження двопалатного парламенту, в якому будуть однаково представлені загальнодержавні та місцеві інтереси за допомогою посилення представницької демократії і в якому законодавча діяльність набуде нової якости;

переорієнтація правоохоронних органів на захист прав громадян та захист законів держави за допомогою позбавлення досудового слідства обвинувального ухилу. Згідно з новою Конституцією, кожний матиме право захищати свої інтереси та подавати позови до Конституційного суду з приводу антиконституційних законів.

І насамкінець, це має бути Конституція, яка розроблена, схвалена та погоджена людьми шляхом відкритого та прозорого обговорення, що є фундаментальним принципом демократії.

Нова Конституція – запорука розвитку української державности

Існуюча суспільна потреба в оновленні владного механізму дозволяє розраховувати на активну, широку, публічну дискусію щодо основних положень проєкту змін до Конституції та отримання конструктивних пропозицій, які будуть розглядатися та узагальнюватися.

Доопрацювання та уточнення тексту відбуватиметься з урахуванням внесених пропозицій під час його всенародного обговорення.

Впевнений, що українському народу до снаги створення такого закону, який повною мірою відповідатиме національним інтересам України, а не інтересам окремих політиків. За нами – велика традиція. Українська конституція Пилипа Орлика XVIII ст. була одним з перших демократичних законів у світі.

Тільки нова Конституція дасть змогу Україні розвиватися як сильній, демократичній державі, що орієнтується на інтереси людей. Вона закріпить демократичні надбання останніх років й унеможливить повернення нашої держави до тоталітарного минулого.

Українською відповіддю на виклики сучасности є посилення демократії як запоруки нашого потужного суспільного й економічного розвитку.

Україна як держава, на моє глибоке переконання, має перспективу свого існування лише в контексті демократичного розвитку.

Відійшов по вічну нагороду Владика Мирослав (Марусин)

РИМ. — 21 вересня у празник Різдва Пресвятої Богородиці, у Римі, в українській Папській колеґії св. Йосафата упокоївся у Бозі Високопреосвященний Архиєпископ Мирослав (Марусин), колишній Секретар Конґреґації для Східніх Церков.

Бл. п. Архиєпископ Мирослав (Марусин).

Владика Мирослав народився 26 червня 1924 року у селі Княжому біля Золочева на Львівщині. Богословсько-філософські студії розпочав у Львівській богословській академії, де навчався від 1943-го до 1944 року. Під час війни навчався в Падерборні (Німеччина), а потім (1949-1951) – у Папському Східньому інституті, здобувши ступінь доктора. Нижчі, дияконські та ієрейські свячення отримав з рук Архиєпископа Івана (Бучка) 24 квітня і 2 травня 1948 року в Інґольштадті, Реґенсбурзі та Мюнхені (Німеччина).

Тісно співпрацював з Владикою І. Бучком до призначення Апостольським Візитатором українців у Західній Европі. Єпископська хіротонія відбулася у липні 1974 року в Римі. Від 1977-го до 1982 року Владика М. Марусин був на відповідальному пості віцепрезидента Папської комісії у справах ревізії Кодексу східнього канонічного права.

За призначенням Папи Івана Павла II, від 1982-го до 2001 року, Владика Мирослав, піднесений до гідности Архиєпископа, був Секретарем Конґреґації для Східніх Церков. Його архиєрейське служіння було віддане Церкві та народові і тривало за чотирьох Вселенських Архиєреїв: — Павла VI, Івана-Павла I, Івана-Павла II та теперішнього Папи Бенедикта XVI.

Кир Мирослав був автором численних наукових праць богословського, історичного, літургічного та біблійного змісту. Віденський університет з нагоди 600-ліття богословського факультету відзначив його почесним докторатом. Був він дійсним членом Наукового товариства ім. Т. Шевченка. Український Вільний Університет у Мюнхені теж зарахував його до числа почесних докторів.

Завдяки проповідям Владики Мирослава та Богослужінням, що він відправляв і які транслювало Ватиканське радіо, виросло та зберегло віру не одне покоління греко-католиків не тільки в Україні, але і на всьому радянському просторі.

Вічна йому пам’ять!

Прес-центр УГКЦ

КОМЕНТАР

„Проффесор” хоче лікувати Україну

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

1 вересня в усіх початкових, середніх та вищих навчальних закладах України розпочався навчальний рік. Батьки та викладачі уперто переконують дітей та юнаків, що цей день – велике свято, хоч радіють, звичайно, не усі ті діти та юнаки, бо ж навчання – це праця, а безтурботно відпочивати все ж приємніше (нині у нашої молоді, як знаємо, все більше укорінюється споживацьке ставлення до суспільства, до життя).

Ну, а що ж викладачі – чи радіють початкові навчального процесу? Проблем в освітян багато, я б сказав – надмірно багато, але ж стаття не про освітянські проблеми, а про вже близькі січневі вибори президента України.

Уважно прочитав я довідник для абітурієнтів у вищі навчальні заклади – і побачив, що жоден університет не готує майбутніх претендентів на крісла президента та прем’єр-міністра!

Ким були за фахом президенти Незалежної України, від 1991 року? Перший, Леонід Кравчук, – професійний діяч Комуністичної партії України (керував ідеологічним відділом Центрального Комітету КПУ); другий, Леонід Кучма, – інженер за освітою, навчався у Дніпропетровському університеті, потім керував партійною організацією ракетного підприємства; третій, Віктор Ющенко, – бухгальтер за освітою, тому добре керував Національним банком України, а от як Президент... Втім, почекаємо – подивимося, як він завершить своє правління.

Рівень і якість українських прем’єрів краще зблизька не розглядати – усі вони, на моє переконання, були і є дилетантами. На мою думку, за функціями міністер – це менеджер, а прем’єр-міністер мусить бути менеджером вищого ґатунку.

Пригадую, коли в 1960-ті роки, ще „при Хрущові”, мав приїхати в Україну з візитою міністер сільського господарства Канади. Мій дідусь Андрій Петруша, як фахівець-землевпорядник, брав участь у підготуванні зустрічі високого гостя, тож потім, розповідаючи, багато сміявся з неоковирних дій совєтських міністерських чиновників. Вони, як було прийнято в СРСР, заплянували відвідини міністром „зразкових об’єктів”: пшеничного поля і свинарника.

(Закінчення на стор. 5)

АМЕРИКА І СВІТ

Президент США Б. Обама хотів би бачити Олімпіяду-2016 у Чикаґо

ВАШІНҐТОН. — 2 жовтня Міжнародний олімпійський комітет у Копенгаґені прийматиме важливе рішення про те, яке саме місто з чотирьох претендентів прийматиме у себе Олімпіяду-2016 року. За це право нині змагаються американське місто Чикаґо, еспанський Мадрид, бразилійське Ріо-де-Жанейро та столиця Японії – Токіо. Щоб переконати жюрі конкурсу віддати перемогу саме Чикаґо, в Данію збирається особисто прилетіти Президент США Барак Обама. За повідомленнями Білого Дому, Б. Обама прибуде у Копенгаґен 2 жовтня вранці, якраз перед початком презентації міста Чикаго. 3 жовтня туди вилетить Перша лейді Мішел Обама. Також у Данії Президента підтримуватиме Опра Вінфрі, телестудія якої розташована у Чикаґо. Все це заради того, щоб переконати 106 членів жюрі віддати свій голос за проведення Олімпіяди-2016 саме у цьому місті. Присутність Президента говорить про важливість цих ігор для США. Та попри свою популярність, Б. Обама має досить сильних конкурентів. До Копенгаґену, крім Президента США, приїжджають Президент Бразилії, король і королева Еспанії, а також японський принц з принцесою. Рішення Б. Обами полетіти у Данію відразу отримало бурхливу реакцію. Критики заявили, що у час проведення реформи охорони здоров'я Президентові не варто залишати країну. Переймаються таким рішенням Б. Обами і його прихильники, які запитують: „А як же виглядатиме Президент США в очах громадськости, якщо йому не вдасться привезти з Копенгаґену перемогу?". *(„Голос Америки")*

У Ню-Йорку відбулося засідання „Україна-Трійка ЕС"

НЮ-ЙОРК. — Засідання „Україна -Трійка ЕС" на рівні міністрів закордонних справ відбулося в рамках 64-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН. Делеґацію України очолив тимчасово виконуючий обов'язки міністра Володимир Хандогій. Делеґацію міністерської Трійки ЕС очолив міністер закордонних справ Швеції Карл Більдт. Сторони обговорили стан підготування до проведення XIII зустрічі „Україна -ЕС", що має відбутися 4 грудня у Києві, поточний стан та перспективи переговорного процесу між Україною та ЕС щодо укладення угоди про асоціяцію, включаючи створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Сторони висловили готовність до спільного виконання порядку денного асоціяції – двостороннього документу, який замінив Плян дій „Україна-ЕС" і дозволить розпочати реалізацію вже погоджених положень угоди про асоціяцію ще до завершення переговорів та набуття нею чинности. Також відбувся обмін думками щодо шляхів подальшого практичного наповнення зовнішньополітичної ініціятиви ЕС „Східнє партнерство". Сторони обговорили питання візово-міґраційного характеру, в т. ч. імплементацію угоди про спрощення оформлення віз між Україною та ЕС, а також перспективи діялогу між Україною та ЕС про запровадження безвізового режиму. Серед тем порядку денного засідання були також перспективи подальшої інтеґрації України до енерґетичного простору ЕС, зокрема приєднання України до Договору про енерґетичне співтовариство та виконання домовленостей, досягнутих під час міжнародної конференції з модернізації української Газотранспортної системи 23 березня 2009 року. *(УНІАН)*

Папа побував з триденною візитою у Чехії

ПРАГА, Чехія. — Папа Бенедикт XVI 26 вересня прибув з триденною візитою до Чехії на запрошення Президента Вацлава Клавса і місцевої Католицької Церкви. Виходячи з літака, понтифік благословив чеську землю. Під час запланованої візити Папа очолив декілька Богослужінь, в яких взяли участь понад 150,000 віруючих. Для зустрічі з понтифіком прибули католики практично з усіх держав Центральної Европи. Цього ж дня глава Ватикану зустрівся з Президентом В. Клавсом й іншими представниками керівництва країни, а також з дипломатами. *(УНІАН)*

Філіпіни долають наслідки маштабної повені

МАНІЛЯ, Філіпіни. — На Філіпінах триває маштабна рятувальна акція – по тому, як внаслідок повеней, спричинених зливами, загинули щонайменше 73 особи. Понад 20 осіб вважаються зниклими безвісти. Тропічний ураган „Кецана" спричинив найгірші повені за останнє десятиріччя в столиці Манілі та прилеглих провінціях. Військові, поліція та добровольці врятували понад 4,000 осіб, багато з яких мусіли триматися один за одного на дахах будинків. Понад 250 тис. осіб змушені були залишити свої домівки. За деякими повідомленнями, близько 80 відс. території Маніли затоплено. Водій автобусу в Манілі Андрада сказав, що він все втратив в результаті повені: „Я не зміг нічого врятувати, окрім сорочки, яка була на мені". Уряд оголосив стихійне лихо у 25 провінціях. *(Бі-Бі-Сі)*

Іран провів випробування ракет середнього радіюсу дії

ТЕГРАН, Іран. — Пуски ракет відбулися в рамках плянових навчань – так, в усякому разі, заявляють в міністерстві оборони ісламської республіки. У ніч на 28 вересня були проведені випробування ракет середнього радіюсу дії – „Шахаб-1" і „Шахаб-2". А до цього відбулися успішні пуски ракет малої дальности кляси „земля-земля". Як заявило командування Корпусу вартових ісламської революції, результати першого дня перевершили всі очікування. Завершитися навчання повинні пуском наймогутніших іранських балістичних ракет – „Шахаб-3", які мають радіюс дії до 2,000 кілометрів. Як уточнюють іранські військові, ці ракети здатні досягти території Ізраїлю. Про те, що в Ірані відбудуться навчання, стало відомо 26 вересня – якраз після того, як взаємини між Теграном і західніми країнами в черговий раз загострилися через ядерну програму Ірану. США тим часом обіцяють взятися до вироблення нових санкцій проти Ірану, якщо той не прояснить ситуацію навколо своєї ядерної програми. Про це заявила напередодні Державний секретар Гіларі Клінтон. *(„День")*

А. Меркель перемогла на виборах у Німеччині

БЕРЛІН. — У Німеччині прем'єр-міністер Анґела Меркель заявила про перемогу на парляментських виборах 27 вересня — після того, як дані екзит-полів вказали на значну перевагу її Християнсько-демократичного союзу і його ймовірного коаліційного партнера. Виступаючи перед своїми прихильниками, А. Меркель наголосила, що вона прагне стати канцлером для всіх німців з метою поліпшення життєвих умов у країні. Проте, вона заявила, що попереду для нового уряду нелегкі завдання. Згідно з прогнозами двох німецьких телеканалів, Християнсько-демократичний союз і плянований А. Меркель коаліційний партнер – „Вільні демократи" – разом здобудуть 48 відс. голосів. Як передбачається, нинішній коаліційний партнер християнських демократів – ліва Соціял-демократична партія – отримає 23 відс. голосів. Прогнозований результат – найгірший показник для соціял-демократів з часу закінчення Другої світової війни. З переходом його партії в опозицію міністер закордонних справ Німеччини і голова соціял-демократів Франк-Вальтер Штайнмайєр назвав поразку своєї партії гіркою. *(„Голос Америки")*

У Швайцарії арештовано режисера Р. Полянського

ЦЮРІХ, Швайцарія. — Арешт у Швайцарії 26 вересня режисера Романа Полянського перейшов у дипломатичну площину. Проти його екстрадиції до США виступили уряди Франції, де він проживав останніми роками, та Польщі, звідки він родом. Р. Полянського арештували у той самий день, коли він мав отримати почесну нагороду Цюріхського кінофестивалю за професійні досягнення. На летовищі на нього вже чекали швайцарські правоохоронці, яких інформували про його прибуття американські колеґи. Визнавши себе винним за всіма статтями звинувачення та відсидівши 42 дні у в'язниці після виходу на волю під заставу – Р. Полянський втік з США. Це було понад 30 років тому. Весь цей час він уникав країн, які мають зі США угоди про екстрадицію. Втім, його часті візити до Швайцарії, де він має власний літній будинок, не були таємницею. Жертва його злочину – Саманта Ґаймер, якій вже за 40 літ, давно забрала свої звинувачення проти Р. Полянського. Тим часом визнаного кінорежисера підтримує як кіноіндустрія, так і французький уряд, що ще більше ускладнює цю гучну справу. Адвокати кінорежисера готуються до боротьби, щоб не допустити його екстрадиції у США. Один зі захисників сказав, що про видання його клієнта ще зарано навіть говорити, адже американські правоохоронці досі не видали офіційного запиту на його перевезення. На це американська влада має 60 днів. *(„Голос Америки")*

Представили найефективнішу наразі вакцину проти ВІЛ

БАНҐКОК, Таїлянд. — Тайські лікарі разом з представниками Збройних сил США повідомили про успішні випробування вакцини, яка знижує ризик зараження вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ). Презентація відбулася 24 вересня в Банґкоку. Вакцину випробували на 16 тис. добровольців у Таїлянді, після чого вислідки дослідження були оприлюднені. За словами медиків, препарат знижує ризик зараження ВІЛ більш ніж на 31 відс. Це найуспішніший показник експериментальної вакцини наразі. На початку вересня в африканських донорів було виділено два нові різновиди антитіл широкого спектру дії, які можуть нейтралізувати більшість різновидів ВІЛ. Це найважливіше відкриття в цій галузі за 20 років, стверджують учені, які розпочали створення нової вакцини на базі відкриття. *(„Кореспондент")*

Віталій Кличко переміг у США

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Чемпіон світу у надважкій вазі за версією WBC Віталій Кличко 27 вересня захистив свій титул у бою проти американця Криса Ареоли. Український спортсмен виграв усі 10 равндів, які тривав бій. Перед 11-ою трихвилинкою рефері Джон Скорле на прохання тренера К. Ареоли Ґенрі Раміреса зупинив бій. В. Кличкові вдалося увесь бій чітко контролювати дистанцію та не давати суперникові підходити надто близько. Коли сили К. Ареоли вичерпалися, українець бив суперника, який практично перестав йти вперед, на вибір. Для В. Кличка це був 40-ий професійний бій на рінґу і 38-ма перемога. К. Ареола перемагав у 27 боях без поразок і сподівався стати першим американцем мексиканського походження, який прагнув виграти почесний титул. Брати-українці В. і Володимир Клички володіють чотирма з п'яти поясів чемпіона світу. *(Бі-Бі-Сі)*

Знайшли новий доказ наявности води на Місяці

НЮ-ДЕЛІ, Індія. — Індійський космічний зонд, який знаходиться на місячній орбіті, виявив новий доказ наявности на супутнику Землі води. Американське устаткування, що знаходиться на борту „Чандраян-1", зареєструвало хемічні ознаки води по всій поверхні Місяця. Хоча Місяць сухіший, ніж будьяка пустеля на Землі, учені стверджують, що сліди води в місячному ґрунті можуть колинебудь забезпечити достатньо рідини для поселення. Вода ймовірно зформувалася з атомів водню у вітрі з Сонця, які з'єдналися з киснем, присутнім на поверхні Місяця. Раніше в місячних кратерах, куди ніколи не заглядає сонце, виявили лід – ймовірно, принесений кометами. *(УНІАН)*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Не забути трагедію Закерзоння...

Українське населення зі смутком відзначає трагічні події, які відбулися в Забужанській Україні 60 років тому, починаючи від 8 вересня 1944 року, і продовжувалися у 1945, 1946 роках та закінчилися акцією „Вісла" у 1947 році.

За наказом Сталіна, який пішов на домову з польськими шовіністами – нелеґальним комітетом національного визволення Польщі – була підписана угода у Люблині про депортацію українського населення з територій, які внаслідок Версальських договорів належали до Польщі – Холмщини, Підляшшя, Надсяння та Лемківщини.

Трагічні події на Холмщині відбувалися від 1921 до 1939 року – знищено 185 православних церков, перелаштовано інші церкви на костели, ув'язнено членів ОУН у Бриґідках, Луцьку та всіх містах Галичини і Волині. По всій Західній Україні це було тільки початком наміру захопити українські землі та знищити наше населення. Починаючи від 22 червня 1941 року, польське підпілля під назвою „Армія Крайова" відновило свій терор, щоб залишити Забужанську Україну без українського населення. Горіла Грубешівщина, Томашівщина, Замістьщина, вся Холмщина. По цілому Закерзонні шаліла польська Армія Крайова.

Не було кому боронити ці землі, крім нашвидку організованих загонів самопомочі та Української Повстанської Армії. Радянський Союз з легкої руки віддав ці західні українські землі, рвучись до підкорення інших европейських країн – Мадярщини, Румунії, Чехії, Словаччини, прибалтійських держав. Польща скористала з того, щоб позбутися „русинів" у Закерзонні.

Наслідки були сумні, Загинуло біля 100 тис. невинних людей від двох польських армій: Крайової (націоналістичної) та Людової (комуністичної). Насильно, при помочі війська, виселили 1 млн. українців, які заселювали ці землі від найдавніших часів, під різними назвами – в Київській Русі, а потім – Волинсько-Галицькій державі.

Було ліквідовано 102 тис. господарств, Польща тепер обробляє 461 тис. гектарів української землі. Забрано 89 тис. житлових будинків та 160 господарських будівель, які були оцінені на 615 млн. і 800 тис. польських злотих. Залишилися засіяні поля озиминою та яриною на площі 165,700 гектарів на суму 17 млн. злотих.

У Польщі після першої і другої жорстокої депортації з українського населення залишилося 200 тис. українців, яких чекала зловісна акція „Вісла".

Від 28 квітня до кінця серпня 1947 року Польща депортувала насильно 150 тис. українців на північно-західні землі, колишні німецькі, розпорошуючи їх поміж польським населенням для швидшої асиміляції, а причетних до УПА засилала до концтабору в Явожнім – філії колишнього німецького концтабору в Освенцімі.

Мені припала честь брати участь в жалібних святкуваннях у вересні та жовтні 2004 року, які відбулися в Києві на державному рівні, а також в Рівному, Луцьку, Львові та Городку. Сивоголові бабусі та дідусі, їхні діти та внуки з невимовним жалем і сльозами в очах оплакували свої жертви, близьку і дальшу родину, сусідів, свої поля, ліси, ріки, гори, полонини. Створилося безліч нових пісень, поезії, коротких оповідань та документальних видань про насильну депортацію наших людей.

Всі ми, що з Волі Божої залишилися живими, низько схиляємо наші голови перед жертвами польського садизму та загарбницької політики. Історія нас учить, що все, що люди та народи нечесно придбають, не піде їм на добро. Отож пишім до Об'єднаних Націй з вимогою, щоб депортовані українці могли повернутися на свої рідні землі.

Любов Василів-Базюк
Торонто

Тест на щирість...

(Закінчення зі стор. 1)

будь-яке стратегічне значення".

Сам Президент Б. Обама в інтерв'ю для компанії Сі-Бі-Ес запевнив, що рішення про зміну оборонної стратегії приймалося „не на догоду Росії" і що новий плян США щодо протиракетної оборони в Европі зробить Росію „менш параноїдальною".

Добре буде, якщо зробить. А якщо ні? Приїхавши 21 вересня до Ню-Йорку на засідання Генеральної асамблеї ООН, Президент України Віктор Ющенко в інтерв'ю для компанії „Блумберґ" сказав про свій намір пояснити Президентові Б. Обамі, чому минулорічна війна Росії проти Грузії залишається загрозою для всієї Европи. „Те, що сталося в Грузії – це не проблема Грузії. Це проблема Европейського союзу. Втрата Грузією недоторканости кордонів означає, що те саме може відбутися в Европі. Ми всі стали більш вразливими", – ствердив В. Ющенко.

На жаль, міжнародні і загальноевропейські справи сьогодні такі кепські, що цей його тверезий голос ледве чи хтось почує. Бо ті самі слова звучать у французьких і німецьких вухах зовсім інакше, ніж у польських чи чеських. Росія вміло використовує цю европейську неузгодженість, і поки володіє запасами газу, Париж і Берлін будуть задобрювати її і виправдувати.

Виправдувати політику Росії за президентства Д. Медведєва – дуже легко, хоч вона не тільки не змінилася в своїй основі, але стала ще аґресивнішою. Та водночас – підступнішою. Медведєв-Путін – це „дволикий Янус", сутности якого ще довго не збагне зістарена і збайдужіла до правди Европа, й коли хтось вкаже пальцем на яструбову путінську половину тієї потвори, відразу його зацитькають, будуть впевняти, що бачать тільки демократа Медведєва й більш нікого.

Цими днями інтернетна „Ґазета. ru" вмістила статтю Президента Д. Медведєва „Росіє, вперед!", яка буквально викликала шок у світі і в десятках засобів масової інформації названа „Маніфестом демократичного вибору Росії", „Перестройкою–2", „Московським курсом на Европу" і т. п.

Д. Медведєв справді сказав те, чого В. Путін не сказав би нізащо, – що Росія має відсталу, неконкурентноздатну технологію, що її економіка „принизливо" залежить від природних ресурсів, що Російська Федерація успадкувала від СРСР іґнорування людських потреб, що країна стогне від екологічних проблем, алкоголізму, злодійства, розумового і душевного лінивства, а чиновництво зверху донизу просякнуте корупцією тощо. І що – це вже зовсім нове у статті – Росія повинна перестати будувати окрему від Заходу цивілізацію.

Чи часом не образяться тяжко на свого президента всі адепти антиамериканізму й антизахідництва, культивованого в Росії віки? І як бути тепер Вікторові Януковичеві, котрий, на догоду Москві, з усіх своїх сил відтягає Україну від Европи, а тим часом медведівська Москва, виявляється, палко прагне бути з Европою?

Питання питань: чи можна вірити в щирість цієї чергової російської „перестройки"? Повіримо тільки в одному-єдиному випадку: коли Москва привселюдно засудить своє одвічне україножерство, офіційно відмовиться від втручання у внутрішні справи України, визнає за нею право вести незалежну зовнішню політику, виходячи з власних національних інтересів і з власного історичного досвіду.

Якщо б це сталося, українці не лише підтримають проект „Росіє, вперед!", але й допомагатимуть його здійснити. Й аж тоді почнеться – дай то, Боже! – новий світ, справді новий.

„Проффесор"...

(Закінчення зі стор. 3)

Приїжджає канадський міністер, і йому подають докладну програму поїздок у колгоспи. Він прочитав і довго реготав. Потім пояснив: у пшениці та у свинях я не розумію-ся! Щодо збіжжя, у мене є експерт містер Джонсон, а щодо свиней – містер Джексон. А сам я хочу подивитися та проаналізувати, як саме організоване ваше сільське господарство, я – менеджер.

Так от, „на президента" та „на прем'єра" в Україні не навчають. Тобто „менеджерів" готують для різних вузьких напрямків господарства (металюргії, хемії, торгівлі та ін.), але ж немає кому навчати менеджменту щодо управління таким великим і складним об'єктом, як держава. От і приводять на ці найвищі посади не менеджерські таланти, а гроші – в кого їх більше, той виграє вибори.

Президентські вибори призначені на січень 2010 року, тож офіційно передвиборну аґітацію ще не можна проводити. Але на центральних телеканалах вже систематично вигукують аґітаційні гасла покищо неофіційні кандидати в президенти – Володимир Литвин, Віктор Янукович та Сергій Тігіпко. Арсеній Яценюк друкує листівки і її безкоштовно роздають на вулицях Дніпропетровська, кидають у поштові скриньки. Мова листівок – російська, на першій сторінці три чверті площі займає кольоровий портрет А. Яценюка.

А от політтехнологи В. Януковича надумали використати голоси... хворих українців! На Українському радіо (Перший державний канал), а також на державному Радіо „Ера" щодня кілька десятків разів транслюється реклама: загальна і, окремо, медична. Лікарі розповідають про нові лікарські засоби.

І раптом, – голос В. Януковича, який розпочинає промовляти із замогильною інтонацією: „Настали тяжкі часи! Люди стурбовані, як отримати пенсію, як зберегти роботу, як зібрати врожай. (Відтак у голосі з'являються металеві ноти.) Влада зрадила свій народ! Зараз я хочу, щоб ви знали одне: я ніколи не припиню боротьбу за стабільність, за закон! Ми повернемо довіру до влади!"

А далі – голос диктора: „Віктор Янукович – ефективний лікар, з яким Україна стане здоровою".

Колись В. Янукович написав в анкеті, що він – „проффесор", й ніхто не міг збагнути, у яких науках знається цей діяч з таким високим науковим званням? Аж тепер довідуємося – він „ефективний лікар"...

Народний Рух – це те, що не відходить

12 вересня Україна відзначила 20-річчя заснування Народного Руху. Виняткове значення того всенародного політично-духовного сплеску для подальшого практичного постання незалежної Української держави підкреслив у своєму виступі на урочистих зборах у Києві Президент Віктор Ющенко. Водночас він висловився проти спекулювання іменем та історією Руху – як в інтересах чиєїсь особистої вигоди, так і з метою дискредитування самої ідеї українського національного відродження.

Звідки ж ці спекулювання походять? Найбільше – з того факту, що вже на початку 1990-их років всередині Народного Руху виникли гострі незгоди з приводу наміру його знаменитого голови В'ячеслава Чорновола перетворити це громадське об'єднання в чітко структуровану політичну партію. Багатьом це перетворення здавалося недоцільним, навіть шкідливим, бо хотілося бачити в Україні масову громадську силу, здатну підтримувати в суспільстві стан постійного ідейного піднесення, безперервного проукраїнського ентузіязму. В. Чорновіл був такої думки, і цілком слушної, що з постанням державної незалежности обставини змінилися, Україна потребувала вже не самоцільного напруження, а свідомого, прагматичного будування нового життя.

Була ще головніша причина, з якою В. Чорновіл не міг не рахуватися. Первісний, щойно посталий „Народний Рух за перебудову" об'єднував людей дуже різних, навіть протилежних політичних переконань, зокрема крайньо правих і крайньо лівих. Вони б, певна річ, забезпечили напруження, але не в тому конструктивному руслі, до якого прагнув В. Чорновіл. Його головний арґумент був дуже поважний: оскільки новопосталу Українську державу продовжує контролювати стара комуністична номенклятура, то ефективні політичні і економічні реформи будуть неможливі, доки її не буде усунено від влади. А щоб цей процес пришвидшити, мусить виникнути сильна, цілеспрямована і водночас державотворча опозиція, і саме Народний Рух добре надається для цієї важливої ролі.

Отож на IV Всеукраїнських зборах у грудні 1992 році Народний Рух фактично став політичною партією, хоч офіційно про це було проголошено на V зборах, в 2003 році. Чи такою партією, як її уявляв В. Чорновіл, – це вже інша справа. Згадаймо, що Україна вийшла з багатовікового колоніяльного стану без власного політичного досвіду, з понищеними культурою, релігією, етикою, й це позначилося на якості усіх політичних партій, і також на тому, що їх, без реальної потреби в цьому, виникло понад 140. З одного боку – стало забагато марного політичного галасу, з іншого – всі вони швидко обросли партійною бюрократією, всі виявилися спричинниками загального розчарування людей у політиці. Міжпартійні і внутріпартійні незгоди та розколи переставали дивувати. Й коли група на чолі з Ларисою Скорик відійшла від В. Чорновола й утворила ще один „Всенародний Рух України" – це був тільки початок дальших сварок і організаційних розколів.

Але втішною правдою є те, що рухівці в цілому, попри всі розколи, незмінно виявляють себе національно свідомими людьми, патріотами України, оборонцями її державного суверенітету і територіяльної недоторканости. Вони, самозрозуміло, були серед рушіїв Помаранчевої революції і самовіддано підтримували політичні гасла „Нашої України".

У цьому сенсі Помаранчеву революцію також можна вважати виявом всенародного руху за Україну, виявом значно вищої, ніж просто організаційна, просто політична, потенції нашого народу – моральної, духовної, тобто виявом внутрішньої якости, яка завжди присутня в народі. Як життя покличе – цей рух оживе і знову скаже своє слово, утворить новий „живий ланцюг" свідомого українства.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Я такий молодий, я одначе самітний..."

Богдан-Ігор Антонич назавжди залишився молодим – прожив-бо на світі неповних 28 років... Але також з іншої, істотнішої причини: вся поезія його – юна, ясна, дитинно чиста, в нашій літературі він весь – як весняний день, як вранішній промінчик сонця. У багатьох його віршах пульсує спонтанна – зовсім не літературна! – радість виростання, радість приходу в Божий світ, радість внутрішньої нерозділености з природою. Таке враження, що його чутлива душа вилюнювалася не з людства і не з юнґівського архетипного „колективного несвідомого", а з зеленого раю дерев, квіток, трави, з раю птахів і хрущів.

Антонич був хрущем
і жив колись на вишнях,
на вишнях тих,
що їх оспівував Шевченко

– ці рядки сприймаються не як поетична алегорія, а як органічна подробиця поетової автобіографії, як свідчення його з'яви з первісної, ще ніким не торканої, ніким ще не почутої і не розгаданої, мудро таємничої краси довкілля.

Росте Антонич, і росте трава,
і зеленіють кучеряві вільхи.
Ой, нахилися, нахилися тільки,
почуєш найтайніші з всіх слова...

Така цілком позалітературна заглибленість у природу не могла не позначитися на поезії, не залишити в ній сумних почуттів і передчуттів, не могла приховати раз-у-раз навідувані до його архичутливої душі стани гострої самотности, котру годі вмістити в слова:

Широкий світ, від серця ширший,
і ширший вітер на селі.
Не помістити в цьому вірші
ні зір, ні неба, ні землі.

І що могла б подумати про Б.-І. Антонича людина, котра знайомство з його поетичним світом почала з цих, наприклад, рядків:

Я розумію вас, звірята і рослини,
я чую, як шумлять комети
і зростають трави.
Антонич теж звіря
сумне і кучеряве.

В кожному разі, з нашого сьогоднішнього, вкрай зурбанізованого погляду така близькість до природи здається дивом, доступним хібащо людині, цілком загубленій у відірваному від світу селі. А насправді це „звіря сумне" було неабияким інтелектуалом, поет бездоганно володів англійською, німецькою й усіма слов'янськими мовами, перекладав модерні вірші Ґустава Фальке і Райнер Марії Рільке, у багатьох статтях виказав себе глибоким літературознавцем. І в його оригінальній поетичній творчості ерудиція виявлена так потужно, як і образність, і як притаманна його душі музичність.

Часту присутність в Антоничевих віршах пісенної теми дослідники пов'язують з його музичними здібностями – він добре грав на скрипці і навіть скомпонував декілька досить гарних творів. Але хочеться припустити й інше джерело Антоничевої пісенности. Ним була українська мова, до чистоти і невичерпного багатства якої поет ішов так самозречено, як вояк іде відвойовувати в бою стратегічну вершину.

Син Лемківщини, він у гімназії, відтак у Львівському університеті Яна Казимира навчався польською мовою. Для лемка це вже було відкритими дверима до „вищої культури". Поляки ще могли стерпіти москвофільство лемків, але ні в якому разі – культурного і мовного належання до України. Як він почув у собі цей нездоланний потяг, ніхто не знає, але вже перша збірка його поезій, „Привітання життя" (1931 рік), вразила красою і мудрістю українського слова. Далося відчути, що для нього ця мова – великий скарб, самоцінність – як от музика, як пісня.

За коротке, мов спалах, творче життя цей особливий поет здобув у версифікаційній майстерності, тобто у способах віршування, високі щаблі, але вся його поезія, образно-емоційна й асоціятивно-інтелектуальна, – це немов кришталево чисте озеро, в якому віддзеркалюється безмежна смислова і чуттєва виразність української мови.

В Україні за часів радянщини Б.-І. Антонич прийшов до читачів лише в 1967 році – збіркою „Пісня про незнищенність матерії", до якої передмову написав Дмитро Павличко – хоч ухильну, вимушено компромісну, з вульґарно-соціологічними плямками – як неминучою тоді даниною цензурі, але й за неї партійні наглядачі назвали його „українським націоналістом ч. 1".

Мабуть, нелегко знайти другого українського поета, творчість котрого так швидко, відразу з першої книжки, і так глибоко, повно, назавжди увійшла в художню культуру нашого народу. Критики одностайні: без Б.-І. Антонича вже не неможливо уявити української літератури. Мабуть, більше – не можна уявити нашої соборної національної душі. Тому 5 жовтня, день 100-річчя Б.-І. Антонича, – це свято не тільки літературної громадськости, а всієї України.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Коли „реґіонали“ кажуть „геть“

Серед своїх програмових гасел Партія Реґіонів має і цей: „Геть алькоголізм, геть націоналізм!“. Щодо алькоголізму, то з цим все зрозуміло: надмірне вживання алькоголю нищить людину, її мозок, нищить в цілому і суспільство, націю. Тим часом націоналізм будує, розвиває націю.

Звідки ж Партія Реґіонів запозичила таке неґативне розуміння поняття „націоналізм“?

Погляньмо, як сприймають націоналізм в Европі, Америці і Росії. Европа бачить націоналізм як явище позитивне. Думка американського громадянина про націоналізм є ще не вповні визначеною. Президент Джордж Буш під час конфлікту в Іраку закликав громадян Америки підтримувати його політику проти тероризму, розбуджував націоналізм в Америці. Росія ж щодо націоналізму має подвійні стандарти. Вона благословить націоналізм у себе вдома, а поборює його у державах, які хоче втримати в орбіті своїх впливів. Передусім – незалежну Україну.

Україна, найдемократичніша держава в постсовєтському просторі, на чолі з Президентом Віктором Ющенком прямує до національного відродження. Тому націоналізм в Україні, хоча і не домінує, перешкоджає Росії в її імперських плянах. І усунення свідомих українських політиків з чільних державних позицій, та ще й українськими руками – це один з диверсійних проєктів Росії. До цих проєктів і належить гасло „Геть націоналізм“.

Населення України, на жаль, політично не одностайне. Частина – прозахідня, частина – проросійська, чимало людей ще не визначилися зі своїм вибором. Прозахідні українці – всі націоналісти, але вони є самостійниками і їм націоналізм не заважає. Проросійські – це ті, що зі звички не можуть собі уявити життя без Росії і хочуть, щоб Україна належала до Російської Федерації. Проросійські громадяни України засадничо проти націоналізму. За голоси невизначних душ, а їх є немало, ведеться інтенсивна пропаґанда. Партія Реґіонів свою передвиборну кампанію веде безцеремонно, відверто виступаючи за державний статус російській мові, примітивно ототожнюючи алькоголізм з націоналізмом. Треба ж Росії якось платити за підтримку в президентських виборах.

Гасла Партія Реґіонів не стримають процесу державного і національного відродження України. Цей процес хоч і непомітно, слимаковим кроком, але таки іде. Те, що національна свідомість населення України росте і поглиблюється, підтверджують соціологічні опитування. Портрет Івана Мазепи друкується на банкнотах України. З'являються меморіяльні таблиці на честь Миколи Міхновського, Симона Петлюри, Романа Шухевича. Правда про битви під Полтавою та Конотопом знаходить місце в новій історії України. Українська мова, згідно з заявою прем'єра Юлії Тимошенко, починає ставати модною. В Криму набагато більше абітурієнтів обрали українську державну мову, ніж російську мову, для дальших студій. Український народ починає перебирати ініціятиву у звільненні міст і сіл від пам'яток комуністичної минувшини. Все це не може не тішити нас.

Ярослав Жмуркевич,
Гантінґтон-Валей, Пенсильванія

Не все знали про Федора Кричевського

Дякую за статтю про Федора Кричевського („Свобода“, ч. 30). Послала її до Києва – історикам Валентині Рубан і Дмитрові Малакову, але кінець статті у товаристві „Меморіял“ ім. Василя Стуса – вигаданий.

Ф. Кричевський виїхав в 1943 році на Захід і був на півночі Німеччини. Потім в Україні і діяспорі висували свої версії, але люди, які його знали (уже покійні), дещо нам оповідали про Ф. Кричевського і його дружину.

Червона армія застала їх у східній Німеччині. Він був оголошений зрадником, і в Києві йому було заборонено жити, а в селі Шишаки, куди він подався і де була у них хата, нічого не застали, бо німці, відступаючи, пограбували хату, картини, а саму хату спалили. Шишаківські селяни збудували якусь землянку, де жили уже хворий раком Федір і Наталка Кричевські. Коли мистця частково „помилували“, то дозволили переїхати в Ірпінь, не в Київ. Помер він від раку.

В 1993 році мій колеґа по художній школі прийшов до нас (ми були в Києві) і оповідав цілий день, що робилось в 1946-1947 роках в Ірпіні. Це був Володимир Сидорук, який жив в Ірпіні (його родина і досі там живе). В. Сидорук сказав, що учні Ф. Кричевського, такі його „зірки“, як Тетяна Яблонська, і пальцем не ворухнули, щоб допомогти Ф. Кричевському – боялись за свою шкуру, кар'єру. Ніяких похоронів не було. На могилі біля простого воза були дружина і кілька учнів. Поховали на Лук'янівському кладовищі, бо на Байковому було заборонено. Тільки 18 років пізніше „воскресили“ мистця.

У Києві знали, що Микита Хрущов запитав в Олександра Шаронова, який у Центральному Комітеті Комуністичної партії України відповідав за культуру, зокрема за мистецтво, чи не дати Ф. Кричевському працю в Художньому інституті, але той відповів неґативно. М. Хрущов сказав: „Це на ваш розсуд“. І Ф. Кричевському не дозволили жити в Києві.

Коли він помирав в єдиній кімнатці в Ірпіні, його дружина привезла з Заходу різні речі, які можна було б обміняти на молоко і кашу, потрібні мистцеві (у нього був рак шлунку), але вона не робила цього. Тільки студенти Володимир Бондаренко і Сергій Отрощенко та кілька знайомих намагалися допомагати.

Отож в 1965 році написали книжку про мистця, тому що без нього була завелика прогалина в історії Художнього інституту і взагалі українського живопису, зробили виставку, повитягали зі сховищ картини, вдові дали в гарному районі Києва помешкання і пенсію, назвали вулицю іменем мистця, дозволили дочці приїздити до матері в Київ з Ню-Йорку з сином (вона була одружена з Юрієм Косачем).

Вдова не дуже дбала про те, що залишилося в доробку Ф. Кричевського. На жаль, моя двоюрідна кузина Мар'яна, дочка Ф. Кричевського, хоч їздила з Америки до матері в Київ реґулярно – ніколи не роз'яснила, як все це сталось.

Катерина Кричевська,
Монтен-В'ю, Каліфорнія

Хто готував видання книги Василя Барки „Жовтий князь“

У статті „Як В. Барка писав книгу „Жовтий князь" („Свобода“, ч. 33) Роман Ричок згадує д-ра Євгена Федоренка, „який підготував текст до друку“, після чого пише: „Можливо, що є ще хтось в УВАН, що працював над виданням твору, якому належиться подяка, але мені про це невідомо“.

Виглядає, що Р. Ричок не помітив, що на титульній сторінці сказано: „Редактори Ася Гумецька, Євген Федоренко“, а на ст. 9–14 надрукована „Передмова“ А. Гумецької. Саме вона, як заступник голови Видавничої комісії УВАН, редагувала остаточний текст.

Любомир Винар,
голова Видавничої комісії УВАН,
Равіна, Огайо

Музей історії Києва усе ще в скринях

У 2003 році тодішній прем'єр-міністер України Віктор Янукович відібрав приміщення Музею історії Києва і передав його Верховному судові. Відтоді понад 200 тис. експонатів музею зберігаються в скринях на горищі Українського дому. Цей музей було відкрито у 1982 році з нагоди 1500-річчя Києва.

Працівникам музею обіцяють надати приміщення в Мистецькому арсеналі або в майбутньому розважальному центрі. Але це – тільки обіцянки.

Ми маємо заборгованість перед Українським домом за попередні роки, у наших приміщеннях на четвертому поверсі Українського дому навіть немає світла. У той час, коли Музею історії Києва немає, на Андріївському узвозі один з будинків передали Музеєві історії Середземномор'я, про який майже нічого не відомо.

Катерина Романова,
виконуюча обов'язки
директора музею,
Київ

Парафія просить допомоги

Громада Спасо-Преображенської парафії Української Православної Церкви Київського патріярхату просить надати фінансово-матеріяльну допомогу для завершення будівництва нового храму.

Храм Спаса-Преображення був побудований в Городищі у 1722 році. Коли дерев'яна споруда постаріла, на її місці 1846 року звели нову церкву, яка була зруйнована в 1937 році. 1950 року парафіяни придбали будинок для Богослужінь, у якому й дотепер проводяться Божі служби. У 1992 році розпочали будівництво нового храму, але до цього часу вдалося звести лише стіни.

Наша адреса: провулок Гетьманський, 36, Городище, Черкаська область, 19500 Ukraine. Тел.: (380-47) 342-0316.

о. Микола Мохнацький,
Городище, Черкаська область

Шукаю родину Семена Стельмащука

В далекі часи люди виїздили за океан з надією заробити грошей і вижити. Поїхав з Волині і батьків рідний дядько Семен Омелянович Стельмащук, рідний брат мами Лукерії (Гликерії) Омелянівни Стельмащук (1890-1967).

Жив і працював С. Стельмащук в Дітройті на автомобільному заводі, і загинув, коли повертався з роботи. Дружину його звали Євою, а сина – Йосипом (Юзиком). Дружина походила з родини Барчуків, також з Волині. Вона приїхала до Америки разом з братом Василем.

В рідне село Угринів Стельмащуки надсилали листи і пакунки до 1954 року. В рідні була домовленість не відповідати на листи, не отримувати пакунки, тому що за зв'язок з закордоном могли притягнути до карної відповідальности. Коли я написав книгу про свій рід, виникло бажання передати її в Америку, дізнатися про свою родину, доповнити книгу. Але зв'язки з родиною Стельмащуків втрачені.

Будемо вдячні за допомогу в розшуку. Моя домашня адреса: вул. Ольги Кобилянської, 4, Луцьк, 43025 Ukraine. Тел.: (380-660) 44-126-044).

Борис Максимюк,
Луцьк

Президент України Віктор Ющенко вручив урядові нагороди

НЮ-ЙОРК. – 22 серпня в Українському музеї відбулась зустріч Президента України Віктора Ющенка з представниками української громади („Свобода“, ч. 39), на якій високий гість вручив урядові нагороди дев’яти громадським діячам з закордонного українства.

На зустрічі Президент вітав голова управи Українського музею проф. Ярослав Лешко, який зокрема сказав: „У новому приміщенні ми продовжуємо нашу 33-літню працю і вкладаємо усі зусилля, щоб гідно представити перед світом багату історію і культурну спадщину України. Український музей готується до виставки „Україна-Швеція: на перехрестях історії”, яку Ви, пане Президенте, і король Швеції урочисто відкрили у Києві цього року. Ця виставка буде живим історичним документом для американської публіки і молодих українців, щоб за словами українського гимну показати, що ми „браття козацького роду“.

Проф. Ярослав Лешко нагадав учасникам зустрічі, що чотири роки тому, у 2005 році, Президент України з дружиною Катериною відвідав новозбудований Музей, щоб оглянути виставку скульптора Олександра Архипенка. Ця візита була для музею справжнім святом, а подарований президентським подружжям гобелен став цінним скарбом в музеї.

На цій сторінці вміщено закінчення фоторепортажу про зустріч, розпочатого в попередньому числі тижневика.

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня почесному членові Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Наталі Даниленко (зліва). Праворуч – дружина Президента Катерина Ющенко.
Фото: Лев Хмельковський

Президент України Віктор Ющенко вручив орден „За заслуги“ III ступеня громадському діячеві Миронові Куропасю, Почесному членові Головного уряду Українського Народного Союзу, колишньому першому заступникові президента і колишньому головному радному УНСоюзу. Фото: Оксана Тритяк

На вечорі в Українському музеї зустрілися Президент України Віктор Ющенко і скарбник Українського Народного Союзу Рома Лісович.
Фото: Оксана Тритяк

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня співзасновникові Фонду допомоги дітям Чорнобиля Надії Матківській. Фото: Оксана Тритяк

Президент України Віктор Ющенко вручає орден „За заслуги“ III ступеня директорові Українського музею-архіву в Клівленді Андрієві Фединському.
Фото: Інтернет-представництво Президента

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня громадській діячці Соні Соутус. Фото: Лев Хмельковський

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня президентові Фундації ім. Івана Багряного Галині Воскобійник.
Фото: Л. Хмельковський

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня віце-президентові Світової федерації українських лікарських товариств Роксоляні Горбовій.
Фото: Інтернет-представництво Президента

Президент України Віктор Ющенко вручає орден Княгині Ольги III ступеня президентові Українського комітету з прав людини Уляні Мазуркевич. Фото: Лев Хмельковський

Президент України Віктор Ющенко вручає Орден Ярослава Мудрого IV ступеня громадському діячеві Євгенові Стахову. Фото: Лев Хмельковський

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Парма привітала нового Владику Івана (Буру)

ПАРМА, Огайо. – 13 вересня в Катедральному соборі парафіяни та священики вітали Владику Івана (Буру), новопризначеного Апостольського адміністратора для Єпархії св. Йосафата в Пармі.

Його священича стезя розпочалася 14 лютого 1971 року, коли був рукоположений в священики. З того часу він служив як парафіяльний священик, так і на ниві виховання нових пастирських покликань. У свій час Владика Іван був викладачем Малої семінарії св. Василя в Стемфорді, а в 1987-1997 роках обіймав посаду ректора Української католицької семінарії св. Йосафата у Вашінґтоні.

З початку 2006 року він був призначений Єпископом-помічником Митрополита Філядельфійського для українців і хіротонізований 21 лютого цього ж року, головним святителем був Патріярх Любомир (Гузар). Ці обов’язки Владика Іван виконував до 29 липня 2009 року.

При вході до собору парафіяни зустріли нового Єпископа з процесією. Ліда Вирста, вітаючи Владику хлібом-сіллю, зокрема сказала: „Просимо милостивого Господа, щоб кріпив Вас своєю Благодаттю на плідне служіння і молитву разом з нами на довгі роки. А в знак нашої відданости, пошани і любови просимо прийняти цей хліб і сіль”. Настя Келлер та Андрійко Дрозд обдарували Владику Івана квітами.

Святу Літургію з Владикою співслужили парох о. Михайло Кулик та о. Василь Петрів. Чудовий спів парафіяльного хору під проводом Анни Келлер підтверджував, що цей день залишиться незабутнім в житті парафії і всієї Єпархії.

Оскільки в неділю у Катедральному соборі служиться кілька Божественних Літургій, Владика взяв участь в кожній із них і проповідував. В своїй науці, зверненій до вірних та священиків, яку він вміло пов’язав із подією Воздвиження Чесного Хреста, Владика Іван червоною ниткою провів думку, що прослава Бога вимагає надзвичайних зусиль, жертвенної праці, самопосвятного служіння і щирої молитви. Втеча від зусиль, дбання про вигідність не є засобами, які можуть привести нас до високих осягів, ні під оглядом дочасним, ні під оглядом вічности.

Владика Іван висловив признання Єпископові Робертові Москалеві, який стояв біля заснування Єпархії в Пармі і був її незмінним архиєреєм впродовж 25 років. Звертаючись до вірних і священиків, Владика Іван велів продовжувати молитися в намірені Єпископа Роберта і поминати його в Літургії. Владика наголосив, що для успішного виконання нового уряду, він просить про дві речі – Божу ласку і підтримку вірних.

Свята Літургія завершилася величним „Многая Літа“, підтриманим всією церквою.

В цей самий день, на запрошення пароха о. Ігоря Касіяна, Владика Іван відвідав парафію св. апостола Андрія в Пармі і побував на парафіяльному пікніку, використавши нагоду ближче познайомитися з вірними і священиками навколишніх українських парафій.

о. Василь Петрів

Зліва: Андрій Дрозд, піддиякон Йосиф Заперник, о. Василь Петрів – сотрудник, Владика Іван Бура, о. Михайло Кулик – парох, піддиякон Дмитро Грицюк (перед Владикою – вівтарні хлопці Марко і Микола Дрозди). *Фото: Марія Дрозд*

Свято Незалежности України в українських громадах

ДІТРОЙТ

День Незалежности України громада Дітройту відзначила 23 серпня в Українському культурному центрі у Ворені. Для підготування і проведення урочистостей був створений комітет, у який ввійшли Роман Лазарчук, Рома та Володимир Дигдали, Тетяна Бедрус, Василь Перець, Руслана Прунко, Ніна Василькевич, Володимир Левенець, Олена Папіж, Любомир Яхницький, Валентина Шайда. Очолили комітет Зенон Василькевич та Ліда Вроблевська.

Розпочалось святкування внесенням державних прапорів України і США, прапорів українських громадських організацій. Прапороносців провадив полковник Олег Цеплий.

Після спільної молитви громади і духовенства, яку розпочав о.-декан Володимир Петрів, до присутніх звернулась з привітальним словом голова відділу Українського Конґресового Комітету Америки Л. Вроблевська. Представлений головою „Нової хвилі“ в Дітройті В. Перцем, до привітань долучився з промовою консул України в Чикаґо Кирило Калита.

Після офіційних привітань присутні мали змогу побачити чудову мистецьку програму „Україна в нас одна“, режисурою якої займалася В. Шайда. Щирими оплесками було сприйнято кожен виступ, у програмі прекрасно перепліталися декламації та пісні. Це було тетралізоване дійство, яке провело глядачів по всій історії нашої багатостраждальної Вітчизни. Милували слух і давні народні пісні, і твори, написані сучасними авторами.

Своїми ролями на сцені прекрасно написались Ольга і Зоряна Форошівські, Валентина, Наталя і Сергій Шайди, Марія Шилівська, Андрій Дутка, Михайло Дячун, Тетяна і Світлана Бродяки, Лариса Кривченко, Денис Слюсар, Галина Міщанин, Павло Писаренко, Раїса Змійова, Т. Бедрус. Професійний музичний супровід забезпечили Галина Яловенко і Ярослав Хребтак. Дуже вдало і зі смаком була декорована сцена, що постарався зробити В. Дигдало з допомогою Т. Бедрус і В. Шайди.

Підтримали концертну програму гості з України Тарас Лазуркевич та Олег Созанський – дует „Бандурна розмова“. Своїм талановитим співом артисти піднесли ще більше святкову атмосферу урочистостей.

З словом подяки виступив голова відділу Української Американської Координаційної Ради З. Василькевич. Всі присутні виконали „Молитву про єдність“. А саме свято ще продовжувалось завдяки старанням музичного гурту „Рапсодія“ під керуванням В. Перця.

Юрій Іщук

Учасники святкового концерту у Ворені, Мишиґен.

НЮАРК, Ню-Джерзі

16 вересня міська рада Нюарку у своїй залі нарад відзначила 18-ту річницю Незалежности України.

В присутності членів ради Роналд Райс, радний західнього дистрикту, прочитав і вручив вітальну резолюцію президентові організації „Американці в обороні людських прав в Україні“ Божені Ольшанівській, на яку вона відповіла: „Ми дякуємо Вам за розуміння і підтримку, яку Ви нам виявили резолюцією для українців Нюарку, Ню-Джерзі, а також заявили про підтримку незалежности України.

Недавно Віце-президент США Джозеф Байден відвідав Україну, де зустрівся з провідниками держави і заявив, що США підтримуватимуть намагання України поліпшити економіку, розбудовувати демократію, здійснювати зближення з Заходом. Населення України потребує допомоги і чекає її з Америки.

Ми вдячні провідникам міста Нюарку, штату Ню-Джерзі і Сполучених Штатів Америки за їхню добру волю, яку вони виявили до України“.

Божена Ольшанівська

Учасники зустрічі в міській раді Нюарку (зліва): Володимир Боднар – член організації Українсько-Американських Ветеранів, Дарія Бекесевич – член організації „Американці в обороні людських прав в Україні (АГРУ), Карлос М. Ґонзалес – вільний член ради, Божена Ольшанівська – президент АГРУ, Роналд С. Райс – радний західнього дистрикту, Милдред Крамп – президент і вільний член ради, Люіс Квінтана – віце-президент і вільний член ради.

БАФАЛО, Ню-Йорк

23 серпня українська громада Бафало, Ню-Йорк, відзначила 18-ту річницю Незалежности України й 37-ий традиційний Українсько-американський день на посілості Українського дому „Дніпро“. У церквах були відслужені Служби Божі.

Перша частина свята почалася спільним Молебнем, який відслужили настоятель Української автокефальної православної церкви св. Трійці о. Микола Кривонос, декан Української католицької церкви св. Миколая о. Маріян Процик і о. Андрій Касіян з Української католицької церкви Матері Божої Неустанної Помочі з Лакавани, Ню-Йорк. Співав хор під проводом Лео Очупавка. Молебень закінчено молитвою-гимном „Боже Великий Єдиний“.

На святі в Бафало, Ню-Йорк, співають (зліва): Василь і Микола Середюки та Аня Вдовюк.

На площі гостей привітала від відділу Українського Конґресового Комітету Акація Бельмеґа, учителька слов’янських мов в Бафалівському штатовому університеті. Виконано гимни США і України.

Ведення програмою було передане Юрієві Дармограєві, власникові крамниці „Европейські делікатеси“ в місті Чіктоваґа, Ню-Йорк, який привітав присутніх і запросив до президії священиків, гостей від повіту Ері та міста Бафало, представників місцевих українських товариств і організацій.

Голова місцевого Відділу УККА д-р Андрій Дякун урочисто відкрив свято. А. Дякун виголосив промову, в якій пригадав, що після довгих терпінь нашому народові дісталася воля, за яку багато крови пролили наші батьки, сестри і брати.

Олекса Ткаліч з Спілки Української Молоді прочитав проклямацію від посадника міста, який закликав вшанувати тих, які боролися і гинули за волю України.

Мистецькою програмою провадив Ю. Дармограй. У ній були декламації дітей з „Рідної школи“ і молоді з Осередку СУМ ім. Лесі Українки. Вірші читали Василь Середюк, Микола Середюк і Аня Вдовюк.

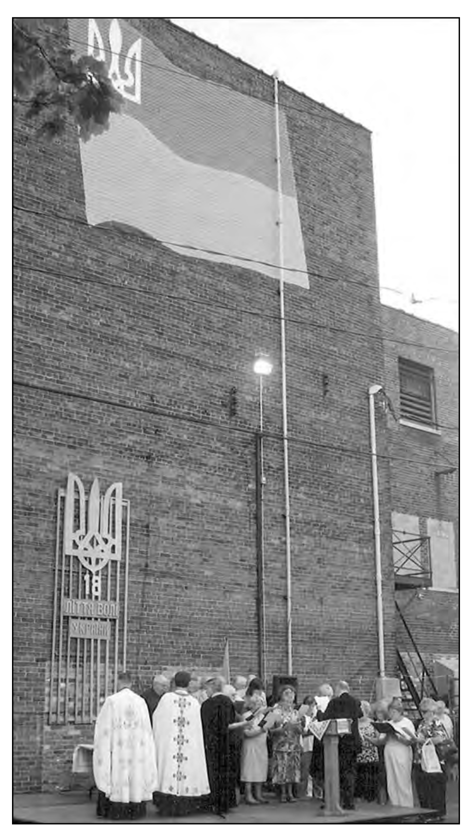
Реферат прочитав О. Ткаліч, новоприбулий з України. З бандурою виступили Богдан Шутка і вчителька гри на бандурі Валентина Гнат. Співали брат і сестра Анна і Федір Ткалічі. А. Бельмеґа прочитала вітання з міста Бофало. Оркестра „Карпати“ з Ніяґара-Фолс виступила з народними піснями і деклямаціями.

Під час мистецької програми ведучий прочитав привіти-листи від посадових осіб міста і повіту.

Повідомлення про свято були поміщені у віснику церкви св. Миколая та передані у радіопрограмі „Милосердний самарянин“.

Федеральна кредитова спілка „Дніпро“ була спонзором „Українського дня“ і дала 1,000 дол. на приготування програми. Частуванням учасників свята зайнявся відділ Об’єднання жінок Організації оборони чотирьох свобід в Україні і Український дім „Дніпро“ під зарядом Ю. і Лесі Дармограїв. Закінчено „Український день“ національним гимном „Ще не вмерла Україна“.

Акація Бельмеґа, Дмитро Пітолай

Свято в Бафало, Ню-Йорк, – під прапором України. Фото: Ірина Пітолай

СПОРТ

54-ті змагання з тенісу на першість УСЦАК відбулися на Союзівці

Учасники змагань під час закриття турніру. *Фото: Петруся Савчак*

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Українські тенісисти США і Канади 5-7 вересня вже 54-ий раз взяли участь в змаганнях з тенісу на першість Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК).

На Союзівці тенісисти змагалися за звання чемпіонів УСЦАК, за нагороди (чаші), які уфундовує, від першого ж турніру ,Український Народний Союз, і грошові стипендії, котрі вже 30 років дарує Іван Гинянський, власник фірми „Winner Ford Group" з Вільмінґтону, Делавер. Цього року загальна сума стипендій становила 3,400 дол.

У деяких групах чемпіони одержували також перехідні нагороди, уфундовані приватними особами – чаші інж. Богдана Рака, Костянтина Беня, Ярослава Рубля, д-ра Володимира Гука, д-ра Петра Харука. Інж. Роман Ракочий, один з засновників, учасник і багаторічний провідник турніру, цього року уфундував дві перехідні нагороди.

Господарем турніру був Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК), а організувала і провела його тенісова ланка УСЦАК в особах Івана Дурбака, Юрія Грабця і Юрія Савчака – ланкового і провідника змагань.

Відкриття тенісових і плавацьких першостей УСЦАК відбулося біля басейну Союзівки. Вітали змагунів і численних гостей Ю. Савчак, ланкова плавацької ланки УСЦАК Марійка Бокало і від УСЦАК – Омелян Твардовський. Після піднесення прапорів і виконання гимнів України, США і Канади скарбник УНСоюзу Рома Лісович відкрила змагання. Були присутні на відкритті були Головний секретар УНСоюзу Христина Козак і управитель Союзівки Нестор Паславський.

Змагання відбувалися в дев'ятьох групах головного турніру і в групах змагунів з одним програним мечом. Деякі тенісисти змагалися у двох вікових групах. Всіх індивідуальних змагань в турнірі було розіграно 48. Шість чемпіонів минулого року знову здобули цей титул.

Денис Чорній з Нью-Йорку в групі чоловіків у фінальних змаганнях знову переміг Миколу Стройника вислідом 6:4, 6:3, здобуваючи титул чемпіона УСЦАК вчетверте. Д. Чорній почав свою довгу тенісову кар'єру на тенісовому таборі Союзівки і часто тут змагається. Він виграв 13 індивідуальних чемпіонатів УСЦАК-Схід і багато першостей-дублів. М. Стройник з штату Нью-Йорк здобував першість УСЦАК-Схід останні три роки і виграв золоту медалю на Український діяспорній олімпіяді. У півфіналах Д. Чорній переміг Юрія Переяславського (6:2, 6:0), а М. Стройник – Олеся Хархаліса (6:2, 6:3). У чвертьфіналах Д. Чорній виграв у двобої з Павлом ДеВасалом (6:1, 6:2), М. Стройник – з Миколою Наливайком (6:1, 6:2), Ю. Переяславський переміг Гриця Олесницького (6:2, 6:4), а О. Хархаліс пішов вперед, коли Креґ Пірсон при висліді 2:2 в першому сеті здав гру через контузію. М.

(Закінчення на стор. 13)

Чемпіон і фіналіст серед чоловіків одержують чаші і стипендії від організаторів змагань. Зліва: Микола Стройник, Іван Дурбак, Рома Лісович, Юрій Савчак, Денис Чорній і Юрій Грабець.

Фіналісти і півфіналісти групи чоловіків з організаторами турніру (зліва): Юрій Переяславський, Микола Стройник, Іван Дурбак, Олесь Хархаліс, скарбник УНСоюзу Рома Лісович, Денис Чорній, Юрій Грабець і Юрій Савчак.

В групі чоловіків віком понад 35 років чемпіон Микола Наливайко (другий зліва) і фіналіст Стефан Сосяк одержали нагороди від членів тенісової ланки УСЦАК.

Ярослав Сидорак (третій зліва) і фіналіст Юрій Вальчук одержали нагороди від Юрія Грабця, Роми Лісович і Івана Дурбака.

СПОРТ

54-ті змагання...

(Закінчення зі стор. 12)

Наливайко виграв в групі чоловіків з одною програною грою, перемагаючи Г. Олесницького вислідом 7:6, і просет 10:4.

16-літня Оленка Олесницька з Ню-Джерзі знову цього року у фінальній грі перемогла Адріяну Ковч з Конектикату вислідом 6:1, 6:2, здобуваючи вдруге чемпіонат жінок. Вона також здобула золоту медалю юначок на Українській діяспорній олімпіяді.

У родині Олесницьких всі тенісисти, і четверо змагалися в турнірі: діти Оленка, Надя і Гриць, батько Любодар. Мама Зеня (з Матківських) Олесницька, колишня першунка УСЦАК, цим разом дивилася, як її діти здобували три першості УСЦАК.

Фіналістка А. Ковч – студентка університету, триразова чемпіонка юначок УСЦАК-Схід. У півфіналах турніру вона перемогла Н. Олесницьку (6:3, 4:6, 6:2), а О. Олесницька виграла в Олесі Фотій з Торонто, з рахунком 6:2, 6:2. В перших грах жінок О. Фотій перемогла Христину Тот з Ню-Йорку (6:1, 6:0), а Н. Олесницька – Вікторію Куріцу з Парк-Ріджу, Ілиной, (6:1, 6:2), А. Ковч – Лісу Балабан з Лонг-Айленду (6:0, 6:2). В групі жінок з однією програною грою в дуже довгих змаганнях Х. Тот виграла у В. Куріци (6:2, 7:6).

Хлопці змагалися в двох вікових групах. В старшій групі Г. Олесницький оборонив звання чемпіона УСЦАК, перемагаючи у фіналі П. ДеВасала з Пенсильванії вислідом 3:6, 6:1, 6:0. Він також був першуном юнаків Діяспорної олімпіяди. Обидва півфіналісти старшої групи хлопців – Адам Осціславський з Прінстону, Ню-Джерзі, і Андрес Коновальський з Ню-Йорку були фіналістами молодшої групи юнаків. В першій рунді старших юнаків А. Осціславський переміг Ореста Пиндуса з Ню-Джерзі вислідом 6:1, 6:2.

Дуже завзяті змагання були між наймолодшими хлопцями. У майже тригодинних фінальних змаганнях 12-літній А. Коновальський переміг 9- літнього А. Осціславського вислідом 4:6, 6:3, 7:5 і став новим першуном УСЦАК серед молодших хлопців. Не менш завзяті були півфінальні змагання А. Коновальського проти 10-річного Адріяна (Аді) Хархаліса з Мериленду. По довгій боротьбі А. Коновальський вийшов переможцем вислідом 6:4, 3:6, 6:4.

В другому півфіналі А. Осціславський виграв у Олівера Черника (6:0, 6:1). В інших змаганнях в групі А. Осціславський переміг Матвія Кухтарука з Ню-Джерзі. А. Хархаліс – його старшого брата Адріяна Кухтарука, котрий виграв у свого молодшого брата (6:1, 6:1), здобуваючи змагання групи з однією програною.

О. Олесницька вдруге стала подвійною чемпіонкою цього турніру, коли у фінальних змаганнях юначок перемогла О. Фотій (6:3, 6:0). У півфіналах О. Олесницька виграла у В. Куріци 6:2, 6:0, а О. Олесницька у Н. Олесницької 6:3, 6:1. В дуже довгому чвертьфінальному мечі В. Куріца перемогла Діяну Ватсон з вислідом 7:6, 3:6, 7:5.

Сеньйори змагалися в чотирьох вікових групах. В групі чоловіків віком понад 35 років М. Наливайко з Ню-Джерзі оборонив титул чемпіона і в змаганнях за системою „кожний з кожним" переміг Стефана Сосяка з Ню-Джерзі (6:1, 3:0) і Данила Осціславського. С. Сосяк був другий в групі перемогою проти Д. Осціславського вислідом 6:3, 7:6. В групі чоловіків віком понад 45 років С. Сосяк таки здобув першість. У фінальних змаганнях групи він переміг Юрія Петрикевича з Конектикату (6:2, 6:4) і дійшов до фіналу, коли при висліді 3:1 у першому сеті Юрій Вальчук з Ню-Джерзі вирішив не продовжувати гру через контузію ноги. Ю. Петрикевич вийшов до фіналу після перемоги над Л. Олесницьким (6:1, 6:2).

Ярослав Сидорак з Каліфорнії, багаторазовий переможець у змаганнях УСЦАК, виграв турнір чоловіків віком понад 55 років. У фіналі він переміг Ю. Вальчука, коли при висліді 4:6, 5:2 той не зміг продовжувати змагань.

У півфіналах Я. Сидорак переміг Ю. Грабця (6:0, 5:7, 6:3), а Ю. Вальчук – Ю. Петрикевича (3:6, 6:1, 6:2). Ю. Петрикевич виграв групу з однією програною грою перемогою над Сергієм Паньком з Ню-Йорку вислідом 6:1, 6:1. Ю. Грабець виграв в новоствореній групі чоловіків віком понад 65 років, перемагаючи Богдана Кутка, Ню-Джерзі (6:0, 6:1). Володимир Дзівак, хоч записався в цю групу, не міг змагатися через контузію ноги.

Закриття турніру відбулися в неділю. Вручили нагороди переможцям члени тенісової ланки Іван Дурбак, Ю. Грабець і Ю. Савчак, Петруся Савчак, а також Р. Лісович.

Престижну нагороду, яку уфундувала колишня довголітня змагунка, заступниця президента УНСоюзу Марія Душник, за зразкову спортову поведінку і поставу тенісова комісія вручила молодому змагунові А. Осціславському.

Р. Лісович оголосила про закриття змагань.

Юрій Савчак

Чашу Марії Душник за зразкову спортову поведінку одержав Адам Осціславський від (зліва) Івана Дурбака, Роми Лісович, Юрія Грабця і Юрія Савчака.

Переможець серед старших хлопців Гриць Олесницький (четвертий зліва) і фіналіст Павло ДеВасал одержали нагороди від Юрія Грабця, Роми Лісович і Івана Дурбака.

Стефан Сосяк, переможець в групі чоловіків віком понад 45 років одержали нагороди від Івана Дурбака, Роми Лісович і Юрія Савчака.

Чемпіонка в групі дівчат Оленка Олесницька (друга зліва) і Олеся Фотій одержали нагороди від Роми Лісович, Петрусі Савчак та Івана Дурбака.

У молодшій групі хлопців (зліва) Андрес Коновальський, Адам Осціславський і Адріян Кухтарук одержали нагороди від Юрія Грабця і Івана Дурбака.

ПОСТАТІ

Фотія Мелешка не забули в його селі

Ім'я Фотія Мелешка і його товариша й односельця Василя Недайкаші сотні разів згадується у багатьох справах репресованих. І не дивно – тільки з його рідного села Глодос Новоукраїнського району на Кіровоградщині було репресовано більше сотні осіб. І мало не в кожному чекістам ввижався вплив колишніх петлюрівців, політеміґрантів Ф. Мелешка і В. Недайкаші.

Нібито вони побували в селі і створили повстанську контрреволюційну групу. Такі „групи" службовці НКВД реґулярно виявляли аж до 1938 року включно, хоча реально про організацію „Народна помста", яка існувала в селі, можна говорити тільки щодо 1922 року. Інші були лише вигадкою для нищення волелюбних глодосян.

Це село, ніколи не знаючи кріпацтва, наприкінці XIX- початку XX ст. було своєрідним освітнім центром, що постачав вчительські кадри усій окрузі. А там, де освіта, там і національна свідомість, відповідальність за свій народ.

Саме звідси до війська Української Народної Республіки, у Дорошенківський полк, влилася сотня, якою командував Ф. Мелешко. Пізніше частина вояків перейшла через Збруч на Захід, а ті, хто повернувся, були знищені репресіями.

Ф. Мелешко вижив в еміґрації, одержав освіту, став письменником. Він помер у 1970 році і похований у Савт Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі. Довгі десятиліття імена тих, хто боронив свій народ, були під забороною, їх називали не інакше як бандитами, зрадниками, прихвоснями. Та й сьогодні навіть спроби сказати правду зустрічають шалений спротив.

У цьому селі спротив царизмові починався з об'єднання селян у так звану аґрарну групу, яка пізніше розширилася, вбираючи у себе представників найрізноманітніших політичних течій, яких у селі звали демократами. До них належав і юний тоді Ф. Мелешко.

За участь у „демократах" він був засланий на три роки у місто Кем Архангельського краю, де склав іспити за гімназійний курс. З початком Першої світової війни був мобілізований до армії, де з весни 1917 року став захисником державности України, брав участь у повстанському русі.

Коли у Єлисаветграді відбувся повітовий селянський з'їзд, головував на ньому Ф. Мелешко, а секретарем був Ґерасим Нестеренко, пізніше відомий як повстанський отаман Нестеренко-Орел. З'їзд прийняв постанову про визнання Центральної Ради як законної влади в Україні.

Репресований у 1937 році Микола Назаревич (він же Ксенофонт Недайкаша) так сказав про поразку УНР: „Якби скрізь були такі організатори та командири, як Фотій Мелешко, то був би успіх".

У 2000 році кіровоградський літературознавець, професор Леонід Куценко побував у США, де мав зустріч із дружиною Ф. Мелешка – Марією. Вона передала для Кіровоградського літературно-меморіяльного музею ім. Івана Карпенка-Карого книги, фото, деякі документи і рукописи чоловіка, розповіла про його письменницький шлях.

Ф. Мелешко писати почав ще у 1914 році. На фронті вів щоденник і написав дві драми. У 1924-1926 роках, коли він вчився на філософському факультеті Карлового університету у Празі, у Львові на сцені з успіхом йшли вистави за його творами.

Про це писав кіровоградський краєзнавець Федір Шепель. Він також знайшов архівні документи Державного політичного управління, які свідчать, що Ф. Мелешко у 1926 році в Празі був репетитором сина відомого актора, одного з корифеїв українського реалістичного театру Миколи Садовського. Гроші за цю послугу М. Садовський переказував матері Ф. Мелешка – Олені, яка мешкала у Глодосах.

Ф. Мелешко продовжував писати драми і в таборах інтернованих. У таборовому театрі ставили його п'єсу „Понад Дніпром". Ф. Мелешко й сам грав на сцені. Найбільшим і найпомітнішим твором глодоського борця за незалежність став роман „Три покоління", перша частина якого побачила світ ще у Празі і була удостоєна літературної нагороди, друга – у 1959 році в США, куди Ф. Мелешко переїхав на початку 1950-их років. Третя ж і четверта частини досі залишаються не виданими.

У США Ф. Мелешкові, докторові філософії Українського Вільного Університету, довелося працювати кочегаром і доглядачем будинків, аби родина мала квартиру, а діти могли навчатися.

У рідному селі Михайло Мохонько, що належить до середнього покоління, каже, що, незважаючи на суворі заборони, старші люди, однак, згадували Ф. Мелешка, і його ім'я не було повністю стерте з пам'яті односельців.

Сільський краєзнавчий музей у Глодосах, на жаль, припинив існування, усі матеріяли передано до шкільного музею, а серед них і книги Ф. Мелешка, прислані його дружиною у 2000 році. Та, на жаль, у школі покищо нікому розгорнути сучасну експозицію і дати нове життя вцілілим матеріялам.

Фотій Мелешко (фото 1959 року).

Збереглася досі і хата родини Мелешків, хоча про меморіяльну дошку на ній годі й мріяти

Світлана Орел,
Кіровоград

"Brody-Lew" Inc., Brotherhood

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ
UKRAINIAN BROTHERHOOD FOR THE PRESERVATION OF WAR GRAVES AND MEMORIALS
PO BOX 261 COOPER STATION
NEW YORK, NY 10276

Список жертводавців на охорону воєнних могил та на допомогові цілі Братства Броди-Лев

За час від 1 жовтня 2008 до 30 червня 2009

Самопоміч, ФКК, Ню-Йорк	2,500
Сливоцький Стефан, Ню-Йорк	1,250
Самопоміч, ФКК, Клифтон, Н.Дж.	500
Стефанюк Клавдія у пам'ять мужа Романа	300
Кулик Ада, Вашинґтон, Д.К.	250

По $200

Барр Ярослава у пам'ять брата Романа Стефанюка
Бігун Ярослав, Вашинґтон, Д.К.
Герасимович Роман, Товнсон, Мд.
Коваль Наталія, Риверсайд, Кон.
д-р Макар-Лауді Стефанія, Бруклин, Н.Й.
Самопоміч, ФКК, Ведерсфілд, Кон.
Самопоміч, ФКК, Нюарк, Н.Дж.
Стефанюк Роман, Джексон Гайтс, Н.Й.
Титла Богданна, Лексинґтон, Н.Й.
Шутер Татяна, Рочестер, Н.Й.

По $150

Закревська Лідія, Мидл Виледж, Н.Й.
Зинюк Христина, Дервуд, Мд.
Іванчук Адріян, Флашінґ, Н.Й.
Курилко Дарія, Ню Провіденс, Н.Дж.

По $100

Білинський Ігор, Філядельфія, Па.
Бурда Тамара, Сан Сиіт, Аріз.
Верига Оксана, Торонто, Канада, у пам'ять мужа Василя
д-р Воєвідка Ігор, Рено, Нев.
Гнатчук Всеволод, Фрейзер, Миш.
Ґорчинська Христина, Нортбрук, Іл.
Ґудзяк Ярослава, Сиракюз, Н.Й.
Кекіш Ольга, Йонкерс, Н.Й.
Козак Я і К, Гантінґдон Велі, Па.
Кривуцький І і М, Каледж Парк, Мд.
Криштальський Ярослав, Ню-Йорк, Н.Й.
Кушнір Стефан, Гантінґдон Велі, Па.
Мартинець Софія, Ґлен Спей, Н.Й.
Микитей-Гансон Аня, Ракі Гилл, Кон.
Мілянич Н. І., Нортпорт, Фла.
д-р Музичка Ярослав, Кантон, Огайо
«Провидіння» Союз Укр. Кат., Філядельфія, Па.
Процик Володимир, Асторія, Н.Й.
Рак Володимир і Анна, Ню-Йорк, Н.Й.
д-р Руденський Юрій, Гейстінґс, Н.Й.
Самопоміч, ФКК, Філядельфія, Па.
Самотулка Дарія, Гілсборо, Н.Дж.
Струтинський Ігор, Йонкерс, Н.Й.
СУМА, ФКК, Йонкерс, Н.Й.
д-р Тимків Стефан, Міллерсвил, Мд.
Шарко Володимир, Джексонвил, Фла.
Шраменко Роман, Венис, Фла.
Ясінська Татяна, Силвер Спрінґ, Мд.
Яськів Юрій, С. Юклид, Огайо

По $80

д-р Олег Слупчинський, Ню-Йорк, Н.Й.
Мисак Василь, Ню-Йорк, Н.Й.

По $75

Раґо Александра, Кранфорд, Н.Дж.
д-р Худьо Богдан, Шорт Гилс, Н.Дж.

По $70

Алиськевич Роман, Ґлен Гед, Н.Й.
Білас Мирон, Дженкінтавн, Па.
Шкільник Надія, Акрон, Огайо

$60

Палієнко Павло, Метюз, Пн.К.

По $50

Яросевич Евген, Вашинґтон, Д.К.
Андрусяк Марія, Воррен, Миш.
Бабій Лев, Торонто, Канада
Байлак Роман, Метітак, Н.Й.
Бачинська Марія, Натлі, Н.Дж.
Беленчук Михайло, Норт Порт, Фла.,
Бень Тереса, Силвер Спрінґ, Мд.
Боївка Михайло, Шефілд Віл., Огайо
Василів Віра, Лас Веґас, Нев.
Волчук Роман, Джерзі Сиіт, Н.Дж.
Ворик Осип, Воррен, Миш.
Гавриляк Роман, Ню-Йорк, Н.Й.
Галушка Володимир, Чікаґо, Іл.
Гнатейко Мирон, Клифтон, Н.Дж.
Гнатківський Володимир, Бейсайд, Н.Й.
Гупало Роман, Гернандо, Фла.
Гуцал Осип, Торенс, Каліф.
Ґелета Богданна, Каледж Парк, Мд.
Ґой Звен, Ню-Йорк, Н.Й.
Ґорчинська Іванна, Чікаґо, Іл.
Данилюк Володимир, Рендолф, Н.Дж.
Данилюк Марта, Йонкерс, Н.Й.
Дармограй Петро, Седл Ривер, Н.Дж.
Дзерович Аріян, Амгерст, Н.Г.
Думка Анна, Ню-Йорк, Н.Й.
Дутка Орест, Флашінґ, Н.Й.
Закаляк Ярослав, Линден, Н.Дж.
Зданів Ярослава, Брайтон, МЕ
Зенюк Остап, Силвер Спрінґ, Мд.
Зінкевич Осип, Еликон Сиіт, Мд.
Іваськів Ніля, Арлінґтон, Ва.
Іллюк Зіна, Белл Гарбор, Н.Й.
Клос Александра, Індепенденс, Огайо
Клос Марія, Даямонд Поінт, Н.Й.
Кобилецька Стефанія, Фла.
Козбур Тарас, Буена Парк, Каліф.
Козбур Нестор, Лейк Форест, Каліф.
Король В., Ворм Мінерал Сп., Фла.
Король Ігор, Ґроссе Поінте, Миш.
Кричик Александер, Лорейн, Огайо
Кузич Юрій і Таня, Ґлен Елин, Іл.
Кузишин Богдан, Фордс, Н.Дж.
Куликівський Юрій, Мт. Просп., Іл.
Кулинич М і З, Джексон Гайтс, Н.Й.
Кулинич Ольга, Йонкерс, Н.Й.
Кутний Любомира у пам'ять Богдана Кутного
Кушнір Лев та Ірена, Філядельфія, Па.
д-р Кушнір Леся у пам'five Кирила Григоровича
Лаголя Стефан, Перт Амбой, Н.Дж.
Лешко Ярослав, Нортгамптон, Мас.
д-р Лятишевський, Саґ Гарбор, Н.Й.
Миськів Оксана, Йорктавн Гтс., Н.Й.
Мишковська Анна, Бродвю Гтс., Огайо
Міхалевіч Павло, Ню-Йорк, Н.Й.
Мончак Мирон, Ласал, Канада
Мотика Володимр, Норт Порт, Фла.
Надозірний Віктор, Клівленд, Огайо
Павлович Любомир, Юніон, Н.Дж.
Пакула Ліда, Дірборн, Миш.
д-р Панчук Ярослав, Чікаґо, Іл.
Почтар Людмила, Скач Пл., Н.Дж.
Рокицький Л., Ведерфілд, Кон.
Рондяк Роман, Вилмінґтон, Дел.
Салдит Оксана, Амгерст, Н.Й.
д-р Семчишин, С. Джонесборо, Тен.
Серна Осип, Норт Порт, Фла.
Скарупа Іванна, Парма, Огайо
Стахів Денис, Мидлсекс, Н.Дж.
д-р Стрільбицький Ол., Форт Вейн, Інд.
Терлецька О. і С., Філядельфія, Па.
Тунстол Іня, Анандейл, Ва.
Чайковська О., Філядельфія, Па.
Черняк Ніна, Бетезда, Мд.
Шарко Мирослав, Велсвил, Па.
Юзенів Андрій

По $40

Білан Василь, Рочестер, Н.Й.
Галаган Борис
Демчук Татяна, Кері, Пн.К.
Деркач Іван, Пелос Парк, Іл.
Завадович З., Філядельфія, Па.
Зайло Еміль, Кіссіме, Фла.
Мартинець Іванна, Норт Порт, Фла.
Ощипко Юрій, Канада
Падик Ольга, Канада
Романишин Петро, Арвада, Кол.
Слиж Володимир, Вудсайд, Н.Й.
Слиж Роман, Релі, Пн.К.

По $35

Гоголь М. і М. Канада
Рубель Ярослава, Ню-Йорк, Н.Й.
Стебельська Лідія, Йонкерс, Н.Й.

По $30

Галів Микола, Ню-Йорк, Н.Й.
Дицьо Іванна, Вілмінґтон, Дел.
Дячук В. і У., Ратерфорд, Н.Дж.
Кіс Микола, Сан Бруно, Каліф.
Козак Лідія, Норт Порт, Фла.
Колубінський В., Феніксвил, Па.
Кульчицький Б. і Х., Синамінсон, Па.
Леськів Александер, Е. Гановер, Н.Дж.
Леуш Анна, Клифтон Парк, Н.Й.
Лещишин П. і М., Рочестер, Н.Й.
Назаревич Марійка, Фенікс, Аріз. у пам'ять батька Григорія
Небеш Евген, Клівленд, Огайо
Плювак Таня, СФ, Каліф.
Проданюк Галина, Нортридж, Каліф.
Сендзік Віра, Трентон, Н.Дж.
Сілецька Люба, Філядельфія, Па.
Сохан Неоніля, Моріставн, Н.Дж.

Стебельський Мирон, Нюарк, Н.Дж.

По $25

Балагутрак Стефанія, Н.Роялтон, Огайо
Баранецька Христина, Ливінґстон, Н.Дж.
Бартошик Маріян, Гаятсвил, Мд.
Бойчук Микола, Дрешер, Па.
Бреславець П. і О., Мінетонка, Мін.
Вигінний Галина, Барінґтон, Іл.
Гірняк Анастазія, Ню-Йорк, Н.Й.
Голод Василіда, Нориджь, Іл.
Голуб Стефан, Філядельфія, Па.
Григорович Ірена, Честер, Н.Дж.
Гурський Петро, Челтенгам, Па.
Ґавдяк Ігор, Коламбія, Мд.
Данилів Тетяна, Вармінстер, Па.
Декайло І. Л., Флашінґ, Н.Й.
д-р Демидович Юрій, Ливінґстон, Н.Дж.
Долинський Адріян, Вестфілд, Н.Дж.
Дусанівський Богдан, Бафало, Н.Й.
Зазуля Т., Квінс, Н.Й.
Зозуля Ксеня, Лос Анджелес, Каліф.
Качмар Богдан, В. Колдвел, Н.Дж.
Кий Лідія, Валінґфорд, Па.
Купчинська Ірена, Ґардінер, Н.Й.
Лаврів Віліям, Медіна, Огайо
Левицький Роман, Філядельфія, Па.
Мандич Петро, Ролінґсфорд, Н.Г.
Мандіч Зенон, Орендж, Кон.
Мацук Роман, Сайосет, Н.Й.
Миськів Ю і М, Чікаґо, Іл.
Наугольник Богдан, Албертсон, Н.Й.
Небеш Орест, Парма Гайтс, Огайо
Ненадкевич Микола, Ривердейл, Н.Й.
Обаранець Олена, Трентон, Н.Дж.
Оберишин Ярослав, Джемейка, Н.Й.
Орищин Б. і Л., Лейквуд, Кол.
Охримович Ірена, у пам'ять батька
проф. Павла Сиротюка, хор. УСС
Пак Ігор, Гантіґдон В, Па.
Питльований Волод., Ст. Джанс, Миш.
Плис Ірена, Трентон, Н.Дж.
Подоляк Мирослав, Лігайтон, Па.
Пшик Петро, Самервил, Пд.К.
Пясецький Алекс, Лексінґтон, Н.Й.
Ратич Іванна, Норт Порт, Фла.
Савчук Зен, Кергонксон, Н.Й.
Савчин Ірена, Моріставн, Н.Дж.
Саленко В. Бейсайд, Н.Й.
Ставничий Микола, Силвер Спрінґ, Мд.
Стерчо Ірена, Нарберт, Па.
Струтинський Юрій, Ню-Йорк, Н.Й.
Сьокало Петро, Нютавн, Па.
д-р Теребус Кмета, Йонкерс, Н.Й.
Трешневська Дарія, Воррен, Миш.
Турчин Марта, Буена Парк, Каліф.
Фаріон Ярослава, Чікаґо, Іл.
Федак Евген, Вуіт Ридж, Кол.
Ціховляс Люба, Ст Пітерсбурґ, Фла.
Чайковський З., Філядельфія, Па.
Чапельський Орест, Ен Арбор, Миш.
Шміґель Мирослав, Джемейка, Н.Й.

По $20

Артимів Модест, Філядельфія, Па.
Баран Михайлина, Напаноч, Н.Й.
Бігун Богданна, Новато, Каліф.
Борковська Марія, Йонкерс, Н.Й.
Бородайко Александра, Чікаґо, Іл.
Брикович Теодозія, Литл Фолс, Н.Дж.
Буняк Петро, Рендолф, Н.Дж.
Вінич Віктор, Лейквуд, Кол.
Воловчук Волтер, Орланд Парк, Іл.
Гева Василь, Н. Арлінґтон, Н.Дж.
Голинський Осип, Ливінґстон, Н.Дж.
Грещишин Лідія, Віліямсвил, Н.Й.
Гумецький Евген, Ен Арбор, Миш.
Дзюбіна Богдан, Ансонія, Кон.
Дитюк Іван, Ведерсфілд, Кон.
Дреснер Ізяслава, Темпе, Аріз.
Захарко Михайло, Менвил, Н.Дж.
Іваненко Ніна, Кю Ґарденс, Н.Й.
Іванишин Олег, Ню-Віндсор, Н.Й.
Іванчишин В., Бронкс, Н.Й.
Кавка Володимир, Дрексель Гил. Па.
Кандюк Б. і О., Ґлен Спей, Н.Й.
Капітула Стефан, Гейстіґс, Н.Й.
Кіцюк Ярослав, Йонкерс, Н.Й.
Кобрин Атанас, Норт Порт. Фла.
Ковч Богдан, Севен Гілс, Огайо
Колодій Ярослав, Дженкінтавн, Па.
Коломиєць А. і Л., Чікаґо, Іл.
Кузьма Нестор
Кучер Ксеня, Воррен, Миш.
Максимюк Стефан, Силвер Спрінґ, Мд.
Мелінишин Іван, Нориджь, Іл.
Новаківський Роман, Брекенридж, Кол.
Пришляк Александер, Ведерсфілд, Кон.
Пришляк Т. і Г., В. Сенека, Н.Й.
Скрибайло Стефан, Шарлотесв., Ва.
Стасів Микола, Бронкс, Н.Й.
Стеблій Лариса, Філядельфія, Па.
Ткачук Оксана, Філядельфія, Па.
Ференцевич Роман, Александрія, Ва.
Чавс Роман, Віндзор Лейк, Кон.
Чмола Ольга, Депю, Н.Й.
Чорній Юліян, Палатайн, Іл.
Шашкевич Софія, Торенс, Каліф.
Шипула Стефанія, Вудсайд, Н.Й.
Щерба Петро
Явдошин Володимир, Форест Гилс, Н.Й.

По $15

Бойко Орест, Юніон, Н.Дж.
Дзюба Малина, В. Сенека, Н.Й.
Василишин Михайло, Бронкс, Н.Й.
Ґайдич Микола, Кергонксон, Н.Й.
Коцибала Святослав, Кротон, Н.Й.
Краєвська Богданна, Гилсайд, Н.Дж.
Маланяк Марія
Пеняк Юрій, Пінеллас Парк., Фла.
Ружилович М. й Е., Філядельфія, Па.
Сташків Осип, Н. Форт Маєрс, Фла.
Федор Михайло, Флемінґтон, Н.Дж.
Чайковська Ірена, Ведерсфілд, Кон.
Чепига Андрій, В. Роксбері, Мас.

По $10

Ганущак Стефанія, Ню-Йорк, Н.Й.
Гарасимович О. і С., Бетлегем, Па.
Гординська Василина, Брайтон, Миш.
д-р Грицак Петро, Кранфорд, Н.Дж.
Ґлух Тереса, В. Гартфорд, Кон.
Данчук Ніна, Ливінґстон, Н.Дж.
Дитиняк Волтер, Картерет, Н.Дж.
Домбровський О., Джемейка, Н.Й.
Заліпський Мирон, Ст. Пітерсбурґ, Фла.
Запутович Роман, Гилсайд, Н.Дж.
Качмарик Оксана
Коженьовський Б. і К., Філядельфія, Па.
Кокорудз Меланія, Кергонксон, Н.Й.
Костюк В., Вудсайд, Н.Й.
Лаврін Микола, Стерлінґ Гтс., Миш.
Лоян Валентин, Честер, Па.
Менцінський Орест, Маріетта, Джа.
Міз Любомир, Овк Форест, Іл.
Полон Л. і О., Пен Ян, Н.Й.
Радзикевич М. Вм. Мін., Спрінґс, Фла.
Раковський Ігор, С. Ґалфпорт, Фла.
Семущак Стефанія, Вудсайд, Н.Й.
Сидоряк Ігор, Райдел, Па.
Чолган М. і Л., Пасейк, Н.Дж.
Шевчук Ілія, Джерзі Ситі, Н.Дж.
Шипайло Володимира, Радерфорд, Н.Дж.
Штендера Ярослав, Вашинґтон, Д.К.

По $5

Билов Дарія, Клифтон Парк, Н.Й.
Ґерманський Андрій, Пітсбурґ, Па.
Лаба Стефанія, Рочестер, Н.Й.

UNITED STATES POSTAL SERVICE®

Statement of Ownership, Management, and Circulation (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: SVOBODA
2. Publication Number: 5 3 0 _ 4 2 0
3. Filing Date: OCT 2, 2009
4. Issue Frequency: WEEKLY
5. Number of Issues Published Annually: 52
6. Annual Subscription Price: $45.00/MEMBERS $55.00/NON-MEMBERS
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication *(Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®)*: SVOBODA PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

Contact Person: WALTER HONCHARYK
Telephone *(Include area code)*: 973-292-9800

8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher *(Not printer)*: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor *(Do not leave blank)*

Publisher *(Name and complete mailing address)*: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

Editor *(Name and complete mailing address)*: ROMA HADZEWYCZ SVOBODA PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

Managing Editor *(Name and complete mailing address)*: (SAME AS ABOVE)

10. Owner *(Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)*

Full Name	Complete Mailing Address
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.	PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☐ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status *(For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)*
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
XXX Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months *(Publisher must submit explanation of change with this statement)*

PS Form 3526, September 2007 *(Page 1 of 3 (Instructions Page 3))* PSN 7530-01-000-9931 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com

13. Publication Title: SVOBODA
14. Issue Date for Circulation Data Below: SEPTEMBER 25, 2009

15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies *(Net press run)*	6,000	6,000
b. Paid Circulation *(By Mail and Outside the Mail)* (1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541(Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	4,208	4,208
(2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 *(Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)*	0	0
(3) Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	559	559
(4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g. First-Class Mail®)	15	15
c. Total Paid Distribution *(Sum of 15b (1), (2), (3), and (4))*	4,782	4,782
d. Free or Nominal Rate Distribution *(By Mail and Outside the Mail)* (1) Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	53	53
(2) Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
(3) Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g. First-Class Mail)	5	5
(4) Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail *(Carriers or other means)*	81	81
e. Total Free or Nominal Rate Distribution *(Sum of 15d (1), (2), (3) and (4))*	139	139
f. Total Distribution *(Sum of 15c and 15e)*	4,921	4,921
g. Copies not Distributed *(See Instructions to Publishers #4 (page #3))*	1,079	1,079
h. Total *(Sum of 15f and g)*	6,000	6,000
i. Percent Paid *(15c divided by 15f times 100)*	97.175%	97.175%

16. Publication of Statement of Ownership
XXX If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the OCT 2, 2009 issue of this publication. ☐ Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: [signature] ADMINISTRATOR — Date: SEPT 28, 2009

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

PS Form 3526, September 2007 *(Page 2 of 3)*

Привабливий портрет ученого

До 70-річчя д-ра Альберта Кіпи

Президент України Віктор Ющенко і д-р Альберт Кіпа на відкритті виставки „Шевченківські раритети“ у Києві, 7 березня 2007 року.

Тамара Скрипка,
Ню-Йорк

Альберт Кіпа народився 10 вересня 1939 року у Києві в родині відомого піяніста і композитора Вадима Веремійовича та учительки музики Алли Михайлівни (з дому Дівішек, походила з родини Івана Нечуя-Левицького). Можливо, не випадковим, як і все у житті, є той факт, що син лавреата Першого Всесоюзного конкурсу піяністів (Москва, 1937), провідного викладача Київської консерваторії, один з найталановитіших учнів його школи, який уже заявив про себе успішними концертними виступами, не став музикантом, а відомим науковцем-германістом. Щоправда, залюблення до музики в А. Кіпи залишилося на все життя.

Лише перші роки його дитинства минули у золотоверхому Києві. Відтак батьки разом з сином, пройшовши через табори Ді-Пі (Ганновер), еміґрували до США (1951). Юність майбутнього вченого минула у Ню-Йорку, який називають столицею світу. Тут він навчався у Ситі-коледжі й отримав диплом бакалавра. Тут він розпочав свою педагогічну кар’єру, працюючи викладачем у цьому ж коледжі.

Ступінь маґістра з німецької філології здобув у Пенсильванському університеті, одному з восьми найстаріших у США. У цьому ж університеті захистив докторську дисертацію з німецької літератури (1972).

З Мюленберґ-коледжем (Алентавн, Пенсильванія) пов’язано понад 40 років педагогічної праці д-ра А. Кіпи. Розпочавши з посади викладача (1966), згодом став професором-асистентом (1968), професором порівняльної літератури (1979), керівником Департаменту мов, літератури та культури (1989-1993; 1997-2004). З нагоди 150-ліття заснування Мюленберґ-коледжу д-рові А. Кіпі присвоєно звання першого професора-лавреата на відзначення видатних заслуг у галузі педагогіки, науки та професорської діяльності.

Після здобуття докторського ступеня А. Кіпа, водночас з викладанням, займав посаду президента Асамблеї реґіональних голів Американської асоціяції германістів (1974) і президента Асоціяції модерних мов штату Пенсильванія (1990-1992), працював у Національній консультативній раді при Департаменті освіти США (1980-1982).

Д-р А. Кіпа як професор читає курси лекцій в Українському Вільному Університеті (з 1982 року). Слово науковця звучало на конференціях не лише у різних містах США, але й у Боні, Фрайбурґу, Мюнхені, Варшаві, Празі, Торонто, Львові та його рідному Києві.

Д-р А. Кіпа – дійсний член і президент Української Вільної Академії Наук у США, дійсний член і член Управи Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, член Релігійного товариства українців-католиків „Свята Софія” у США і Римі, закордонний член Академії педагогічних наук України, належав до багатьох американських науково-професійних організацій. Впродовж багатьох років був університетським представником для Фулбрайтівської програми. А. Кіпа отримував нагороди та ґранти від Фулбрайтівської програми, Національного фонду гуманітарних наук, програми IREX, Інституту Ґете, штату Пенсильванія, і медаль Міністерства культури і туризму України „За багаторічну плідну працю в галузі культури”.

Др. А. Кіпа – один з творців української науки на еміґрації. Його внесок у розвиток і популяризацію української літератури і культури у світовому контексті значний і вагомий. У 1974 році побачила світ праця А. Кіпи „Gerhart Hauptmann in Russia, 1889-1917. Reception and Impact”. Він автор наукових праць з порівняльної проблематики української та німецької літератур, рецензій, співредактор трьох збірників наукових праць, ініціятор і упорядник збірки романсів Вадима Кіпи. Він також головний редактор „Новин з Академії”, член видавничої комісії УВАН у США.

Викладацький діяпазон д-ра А. Кіпи охоплює курси німецької, російської та світової літератури,

(Закінчення на стор. 19)

Привабливий...

(Закінчення зі стор. 18)

германо-слов’янські літератури та їх культурні взаємини. Здається, мало хто з-поміж сучасних науковців приділив більше уваги дослідженню творчости Лесі Українки у контексті німецької літератури кінця XIX – початку XX ст., ніж д-р А. Кіпа. Науковий доробок вченого значний якісно і кількісно, і зайняв би кількадесят позицій у покажчику праць, якого, на жаль, не маємо.

Вже у студентські роки Альберт Кіпа проявив свій талант провідника й організатора української громади, очоливши Українську студентську громаду в Ню-йорському Сіті-коледжі, а згодом Українську студентську громаду того ж міста. Відтак був головою відділу Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету для відзначення 1000-ліття Християнства в Лігай Велі, Пенсильванія, та головою „Рідної школи“ (Філядельфія, 1984-1994).

Основою його життєвого і морального імперативу були і залишаються офірність, гідність, сумлінність. Його офірність ґрунтується на безкорисливому служінню українській громаді. Його гідність зобов’язує тримати на висоті звання ученого і відстоювати принципи чесної, незаанґажованої науки. Його сумлінність виявляється у виконанні обов’язку керівника українських наукових інституцій – президента УВАН у США, донедавна – ректора Українського Вільного Університету (2004-2007). І у тому, що УВУ – цей найстаріший і найавторитетніший український науковий заклад на еміґрації – донині функціонує без підтримки держави, неабияка заслуга д-ра А. Кіпи.

Прийшло чи ні належне визнання його наукових здобутків і організаторського таланту – це вже питання риторичне. Принаймні, не таке посутнє для людини, яка народилася під щасливою зорею, щедро обдарована талантами, відбулася як науковець і свою життєву позицію підпорядкувала, вповні по-християнськи, служінню науці, громаді, народові, людству.

З роси Вам і з води, шановний ювіляре!

14 листопада в Ню-Йорку: відправа до 76-річчя Голодомору в Україні

НЮ-ЙОРК. – Щорічне вшанування пам’яті жертв Голодомору 1932-1933 років відбудеться в Катедрі св. Патрика в суботу, 14 листопада, о 2-ій год. по полудні. Закликаємо українсько-американську громаду взяти участь у цій екуменічній відправі та вшанувати пам’ять мільйонів невинних жертв, які загинули в результаті примусової колективізації.

Докладнішу інформацію можна отримати в Головній канцелярії УККА електронною поштою ucca@ucca.org або телефоном (212) 228-6840.

УККА

Подорож у каторжні місця

Олександр Вівчарик

Продовження.
Початок в чч. 7-15, 37, 38, 39

Л. Караджа жила тоді в Ухті, працювала за вільним наймом. Хлопець сумував за мамою і вирішив на вакації приїхати до неї потягом без квитка, бо грошей не мав. Коли прийшли контролери для перевірки квитків, він виліз на дах. Потяг саме проскочив під мостом і юнакові знесло голову".

Про сумні випадки, пов'язані з дітьми, може розповісти будь-яка жінка, яка відбувала покарання в таборах. Мати моєї дружини Вікторія Кізан розповідала мені, як у таборі в її подруги помер взимку хлопчик. Його, з дозволу наглядачів (траплялися і серед них більш–менш нормальні люди), поховали в тундрі. Навесні він почав щоночі мамі снитися. Дитина скаржилася, що лежить у воді. Знову з дозволу охорони його викопали. Хлопчик і справді лежав у воді. Жінки роздягли його, висушили на сонечку одяг, а тоді переховали вище. Після того він перестав мамі снитися…

У сусідньому з Кочмесом лаґпункті Адаг, де був завод з виготовлення вапна, стався випадок, який приголомшив не лише в'язнів, а й жителів села. Одна з ув'язнених народила дитину. Її, як і належить, звільнили від важкої праці на заводі і перевели на „легку" працю опалювачки. Була сувора зима. Дитина була разом з мамою в загальному бараці. Вона у перервах забігала до малюка, щоб нагодувати, і залишала його самого. Неможливо описати жах матері, коли одного разу вона прийшла годувати дитя і побачила біля нього зграю щурів, що кишіли біля теплого ще тільця дитини. На похоронах мати збожеволіла.

Зважаючи на такі страшні випадки, 27 липня 1946 року в Адаку організували дитячий будинок на 150 дітей. Діти хворіли і помирали. Тоді керівництво Інтлаґу перевело в середині 1946 року дитячий будинок з Адаку у Красний Яг. Назва цього населеного пункту увійшла в історію і моєї родини. Адже тут, у дитячому будинку, перебував і мій рідний брат Богдан, а також сестра дружини Маруся. Таким чином, їх репресували з самого народження. І тепер за російськими законами вони мають право на пільги саме як репресовані. Однак, українські законодавці подібного закону досі не прийняли…

Влада калічила дітей

Сталінські табори ніколи не були бідними на юних. Особливо після 1935 року, коли спільним указом Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів СРСР було дозволено судити дітей з 12-річного віку „із застосуванням усіх заходів покарання". У період війни і в голодний післявоєнний період цього указу дотримувалися неухильно. Засуджували дітей за зірвані колоски, за жменю зерна, за десяток картоплин чи огірків. Багатьох підлітків судили навіть за втечу з фабрично-заводських шкіл. І коли діти потрапляли в тюремні камери і табори, на них звалювалися всі звичаї тюремного життя, яке на той час поглинуло мільйони людей. Не дивно, що діти швидко вростали в табірне життя з його законами, головним з яких був: „Помри ти сьогодні, а я завтра!"

Сумна природа каторжної Півночі.

У своєму творі „Невигадане" відомий російський письменник Лев Разгон – колишній в'язень таборів у Комі – розповів жорстоку правду про табірну юність:

„Мені, починаючи з 1938 року, довелося побачити інше – дітей у загальних тюрмах і таборах. З усього страшного – це було найстрашніше. Недолітки („малолєткі") – так називали арештанти підлітків. Про них мені, притишуючи голос, розповідали жахливі леґенди люди, які пройшли всі кола пекла у сталінських таборах. Недолітки були різними: юні міські повії і селянські дівчатка, що потрапили до табору „за колоски", зібрані на полі після жнив; підлітки, котрі втікали зі спецбудинків, до яких забирали дітей заарештованих за політичними звинуваченнями батьків".

Діти були різні за походженням і причинами, які їх сюди привели. Але дуже швидко ставали однаковими. Однаково пропащими і страшними у своїй мстивій жорстокості, розгнузданості і безвідповідальності. Навіть у загальному таборі, знаходячись „на загальних підставах", недолітки користувалися якимись неписаними привілеями. Наглядачі і конвой їх не вбивали. Підлітки це знали.

Тому нікого і нічого не боялись. Жили в окремих бараках, куди не наважувалися заходити навіть наглядачі і начальники. У цих бараках коїлося найбільш огидне, цинічне, жорстоке з усього, що могло бути в такому місці, як табір. „Якщо „пахани" (авторитетні злодії) кого-небудь програвали в карти і потрібно було його вбити, це робили – за пайку хліба або й без винагороди хлопчаки-недолітки, – згадує Л. Разгон. – І дівчатка-недолітки нахвалялися, що можуть пропустити крізь себе цілу бригаду лісорубів. Нічого людського не залишалося в цих дітях, і неможливо було собі уявити, що вони можуть повернутися до нормального світу і стати нормальними людьми".

Зрозуміло, більшість підлітків, які осиротіли, навіть ті, що були вилучені з інтеліґентних сімей, пройшовши „табірну школу" загального режиму, ставали волоцюгами, злодіями, бандитами. І лише деякі з них, ті, що володіли особливою стійкістю і сильним характером, знаходили у собі сили (не без допомоги сторонніх) знову називатися людьми.

Як бачимо, сталінська репресивна машина ламала не лише дорослих. Вона без жалю фізично і морально калічила дітей та підлітків, виховувала у них ненависть і презирство до батьків і матерів, які потрапили в сумний список „ворогів народу" і тим прирекли їх (своїх дітей) до табірного існування. Щоправда, можна було купити собі свободу, відмовившись від батьків. На жаль, було і таке.

Освячення у 1996 році цвинтаря „Гірка" в Адаку, яна кому ховали дітей.

Комуністична влада виконала один пункт своєї програми: виховала „нову людину". І ця людина страшна. В Росії я досить часто бачив волоцюг, п'яниць, безхатьків. Нерідко трапляються люди з важким поглядом, у татуюванні. Це табірне татуювання. За ним можна встановити, де і за що сиділа ця людина, її місце у злочинній ієрархії. Це наслідок ґвалту над людьми і здоровим глуздом. Виросли покоління, для яких зона – „мати рідна". Табірні стосунки вони взяли із собою на волю. Пройдіть будь-яким містом, і ви почуєте переважно „блатний шансон". На голови пасажирів, зокрема дітей, ллються пісні, в яких оспівуються тюрми, опоетизовується сумнівна романтика стосунків між бандитами.

Те саме ми бачимо і в російських телесеріялах, які заполонили український телепростір. Таке враження, що, крім бандитів і олігархів, у Росії більше ніхто не живе. При цьому саме бандитів найчастіше показують благородними, згуртованими і, відповідно, сильними. Мовляв, правда за ними. І ніхто не хоче замислюватися над тим, який вплив усе це має на дитячу, незформовану ще свідомість. Бо ніхто, по суті, її формувати і не прагне.

Люди „не тієї" національности

Ворогами народу в комуністичній державі були не лише члени родин засуджених, а й комуністи з інших країн і люди „не тієї" національності.

Безхатько, з яким я зустрівся на острові в Інті, напевне, народився в родині „ворогів народу", тобто належав до категорії ЧСІР (член сім'ї „ізменніков родіни"). Подібний термін у радянському законодавстві з'явився 1934 року. Спочатку членів сімей засуджених висилали у непромислові райони Півночі і Сибіру. Однак, невдовзі таке покарання керівникам СРСР здалося надто м'яким. Його вирішили замінити ув'язненням у таборах.

Масову акцію проти дружин і дітей „зрадників батьківщини" законодавчо оформили 5 липня 1937 року постановою Центрального комітету Комуністичної партії, якою зокрема передбачалося ув'язнити від п'яти до восьми років усіх дружин засуджених зрадників батьківщини, усіх дітей-сиріт до 15 років, які залишилися після засудження батьків, взяти на державне забезпечення, що ж стосується дітей старших за 15 років, про них питання вирішувати індивідуально.

У 1937-1938 роках НКВД провело спеціяльну акцію проти дружин і дітей „правотроцькістських шпигунів і диверсантів". Діти віком понад 15 років визнавалися „соціяльно-небезпечними", їх за рішенням особливого слідчого відділу направляли в табір, виправно-трудову колонію або дитячі будинки особливого режиму НКВД.

Не кращим було становище вилучених молодших дітей, над якими знущалися у дитячих будинках. Для більшости з них дорога стелилася у ті ж табори. Тільки згодом.

Восени 1937 року категорії репресованих жінок і їхніх дітей різко розширилися за рахунок так званих національних акцій. Першими і широкомасштабними акціями стали польська і німецька. За два роки були репресовані близько 140 тис. поляків і більше 38 тис. німців. А ще – фіни, латиші, естонці, румуни, греки, болгари, корейці, китайці та інші. У 1937-1938 роках було засуджено 388 тис. людей „не тих" національностей. З них до вищої міри покарання – 173 тис.! А у більшості цих людей теж були діти…

Унаслідок подібних акцій у країні вилучили 25,342 дитини. До цього числа не включені діти, котрі були визнані „соціяльно-небезпечними", заарештовані і засуджені. Немає також даних, скільки немовлят і малюків пішли з матерями в тюрми і табори, скільки їх народилося в ув'язненні.

В Інті зі мною вчилася у школі німкеня Лінда Прейс. Майже усі знайомі моїх батьків були українцями, ув'язненими за членство в ОУН і УПА. Діти таких батьків переважали й у клясі, де я навчався. Це нам теж усім було зрозуміло. Щодо німкені ми губилися. Тепер я думаю, що її батьків репресували у 1937-1939 роках, коли люди німецької національности вважалися соціяльно небезпечними для країни. Серед „трудмобілізованих" (німців, яких мобілізували для праці в таборах) було багато підлітків. В Інті „трудмобілізованих" розміщували в окремих бараках. Фактично, вони були ув'язнені, лише без офіційного вироку. Колона „трудмобілізованих" німців будувала в Інті електростанцію і шахту ч. 9.

Жорстокий табірний режим, суворі умови життя, голод і хвороби витримували далеко не всі. Підлітки німецької національности, доведені голодом до останньої межі, жебракували. Ішла війна, і ненависть до німців на побутовому рівні відбивалася й на дітях радянських німців. Тож багато з них видавали себе за росіян або українців.

Продовження –
в наступних числах „Свободи"

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осцісл
авська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@comcast.net

DNIPRO CO.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776		(215) 728-6040

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Українська книгарня в Торонто.
Історичні книжки, мемуари, шкільна література, книжки для дітей. Українські фільми та музика. Вишиті сорочки та футболки, хустини з Японії. Безкоштовна висилка по Канаді та США.
Адреса книгарні і вебсайт:
Тел.: 416-236-5890 • www.bukvastore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Apon – 7825. Палац „Україна" в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна" 7811/7823 VHS-DVD

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Чековий рахунок з Debit карткою "Самопомочі" полегшить Ваше життя!

Безкоштовні трансакції
Без мінімального балансу
Вклади заробляють відсотки

Безкоштовна Debit картка

Безкоштовна оплата комунальних послуг BillPay

Ваші заощадження федерально застраховані на суму щонайменше 250,000 доларів

Надійна та одна з найстабільніших фінансових установ у США

Подарки за участь!

Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance
Where Your Money Works for You!
Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911

300 E. Army Trail, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd Whippany,NJ 973-887-2776

Зайдіть до якого небуть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний вклад на чековий рахунок - $50. У використанні програми "Bill Pay" можуть бути нараховані додаткові кошти. Кількість бонусних наплечників і музичних CD обмежена, і їх треба підібрати особисто у бюро з повним обслуговуванням. Ми можемо вручити інший подарунок. Для доступу он-лайн потрібна реєстрація. Член мусить кваліфікувати на безкоштовну VISA Debit картку. Можуть бути додаткові кошти за підключення до інтернет. Тільки для дійсних і нових членів!

Full Financial Services
NCUA
Allpoint
CO-OP NETWORK

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIOO3562

Ярослав Лемеґа
Архітектор, проєктант/будівельник житлових і комерційних будинків.
Тел.: 732-872-2512
Обслуговує ціле Нью-Джерзі.

• ПРАЦЯ •

Молода родина в Metuchen, NJ шукає україномовну жінку до помочі з 3-місячною дитиною 2-3 дні в тиждень.
Тел.: (732) 321-1064

Шукаємо жінку по догляду за старшою жінкою в околиці Yonkers, NY.
Тел.: (914) 307-1699

Пошукую працю з проживанням по догляду за старшими людьми або до дітей, в Нью-Джерзі або Нью-Йорку.
Тел.: 1 347 756-0469 Юлія.
Телефонувати після 9 год. веч.

• НА ПРОДАЖ •

На продаж апартамент у Somerset, NJ Ukrainian Senior Citizens Center. 2 спальні, вітальня, їдальня, кухня. Нижній поверх. Ціна $145.000.
Тел.: (908) 526-1259

Помешкання у Львові, на вул. Коновальця, 15 хв. до центру, 2-ий поверх. 120 м. кв., 4 кімнати, кухня, 2 бальконі, паркет, льокальне огрівання. Стрих 70 кв. м., пивниця. Ціна $260,000.
Тел.: (215) 869-6329
та у Львові: 011-38067-31-32-191.

Поета Григорія Косинку розстріляли в грудні 1934 року

Григорій Косинка

Однією з багатомільйонних жертв кривавого сталінського режиму був талановитий письменник-новатор Григорій Косинка (справжнє ім’я – Григорій Стрілець). Він народився 29 листопада 1899 року в селі Щербанівка Обухівського району Київської области в родині малоземельних селян. У 1908 році родина виїхала на Далекий Схід, оселилася на березі Амуру, але невдовзі повернулася в Україну.

Юнакові, як найстаршому серед дітей, довелося фізично тяжко працювати, щоб допомагати родині. А водночас вчився, закінчив школу в селі Красному, де жив його дід, і звідси вирушив до Києва на заробітки. Працював чистильником чобіт, канцеляристом, відтак закінчив вечірні гімназійні курси.

Від молодих років Г. Стрілець виявляв письменницький талант. У 1919 році опублікував перші нариси і перший художній твір – невеликий автобіографічний етюд „На буряки“, підписаний псевдонімом – Косинка.

У 1920 році став студентом Київського інституту народної освіти, однак, через матеріяльні нестатки закінчити повний курс навчання не зміг. У цей час він входив до творчої групи „Гроно“, яка видала однойменний альманах, опублікувавши в ньому три етюди Г. Косинки – „Під брамою собору“, „Мент“ та „За земельку“. Першу збірку новель „На золотих богів“ видав в 1922 році.

Другу книгу, „Новели дезертира“, Г. Косинка збирався опублікувати в 1924 році, але цензори йому відмовили.

У 1926 році вийшла його нова книжка новель „В житах“. Тим часом ренесанс в українській літературі швидко наближався до кінця. Наступав період усунення з літератури всіх тих письменників, до яких совєтська критика застосовувала тавро „націоналістичні“.

Оскільки Г. Косинка прийшов з села, то його оповідання віддзеркалювали настрій українського селянства. Наприклад, оповідання „На будяках“ написане в 1919 році, показує антисовєтські настрої в українському селі. На жаль, багато творів письменника того часу не збереглося, зокрема новеля „Перевесло“. Збірку „Серце“ авторові вдалося надрукувати, але в останній момент її конфіскували. Однією з вершин у творчому доробку Г. Косинки є знаменита новеля „Мати“, яку Максим Рильський вважав одним з найдосконаліших творів письменника.

Твори Г. Косинки тодішня влада оцінювала вкрай неґативно, вважаючи, що він у модерній формі представляє способи поневолення українського народу московськими наїзниками.

4 листопада 1934 року Г. Косинку арештували і звинуватили „в підготуванні терористичних актів проти працівників радянської влади“. За вироком виїзної сесії Військової колегії Верховного суду СРСР 18 грудня 1934 року Г. Косинка був розстріляний.

Письменника посмертно реабілітовано 19 жовтня 1957 року.

Ярослав Стех,
Торонто

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
повідомляє своїх членів та громаду, що 22 серпня 2009 р. відійшов з цього світу

СВ. П.

д-р ТАРАС НОВОСІВСЬКИЙ

Полковник Американської Армії
член НТШ-А.
Народився 2 вересня 1930 р. на Буковині.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам’ять!

Управа НТШ в Америці

В ДВАНАДЦЯТУ СУМНУ І ЖАЛІСНУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність, 12 жовтня 1997 р.,
нашого найдорожчого і незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СВ. П.

АНДРІЯ-ЄВСТАХІЯ ЧАБАНА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ у:

- церкві св. Євхаристії у Львові, Україна;
- церкві св. Покрови у м. Бібрці, Україна;
- церкві Різдва Пресвятої Богородиці у м. Мукачево, Україна;
- церкві Воздвиження Чесного Хреста у Кракові, Польща;
- церкві Христа Царя у Бостоні, США.

Пам’ять про Тебе незабутня.
Ти завжди був, є і вічно будеш з нами
в наших молитвах і серцях.

Просимо про молитви за упокій душі Покійного.

Дружина Марійка Чабан,
син Ігор з дружиною Квіткою,
дочка Галя з чоловіком Володею,
внуки Стефанка, Петрусик, Андрійко.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, ТАТА, ДІДА, ПРАДІДА і ВУЙКА

СВ. П.

МИХАЙЛА РУДИКА

7 жовтня 2009 р.

будуть відправлені Служби Божі:

- в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й. 7 жовтня о год. 8:30 ранку;
- в українській католицькій церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н . Й. 6 жовтня о год. 8:30 ранку;
- в монастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Н. Й.;
- в церкві Пресвятої Богородиці в селі Соснів, Україна.

О молитви просить у глибокому смутку
дружина Стефанія з родиною.

Ділимося сумною вісткою, що 8 вересня 2009 р.
відійшов у вічність

СВ. П.

ВОЛОДИМИР ГАЛЬМА

нар. 9 жовтня 1922 р. в селі Мозолівці, Підгайці.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 12 вересня 2009 р. в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., а опісля на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишені:
дружина – ОЛЯ
кузини – ЛЕСЯ КУТНА
– АННА ДУМКА
ближча і дальша родина в США й Україні.

Вічна Йому пам’ять!

П О Д Я К А

Дня 24 липня 2008 р. відійшла у вічність наша ДРУЖИНА, МАМА, БУСЯ

СВ. П.

НАТАЛІЯ СОФІЯ ТАТУНЧАК

Від усієї родини складаємо щиру подяку о. Ярославу Курпелю, пароху церкви Христа-Царя, за відправи у Філядельфії, молитви і уділення Найсвятіших Тайн і Миропомазання у лікарні, та за відправи Панахиди і Божественної Літургії та запечатання гробу, а також о. Василеві Маланчуку з Української католицької церкви Архистратига Михаїла за співслуження при церковних відправах.

Наша подяка похоронному заведенню Насевича за сумлінне проведення похоронних послуг.

Не знаходимо гідних слів, щоб висловити найглибшу вдячність пані д-р Зені Черник, яка з посвятою тижнями опікувалася Покійною на рівні з рідними і за це їй доземний уклін.

Складаємо щиру подяку нашій родині, приятелям і знайомим, що численно прийшли підтримати нас у нашому смутку та взяли участь у похоронних відправах.

Пані Тусі Саґатій наша особлива подяка за спогади „З альбому“, яка з далини більш чим півстоліття попрощала Покійну.

Усім щиро дякуємо за вислови співчуття, за пожертви на Святі Літургії, Український Католицький Університет, Українську Федерацію Америки та квіти.

В пам’ять Покійної пожертви зложили:

НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:
Головчак Галина, Дихдала Юрій і Ліда, Interrante Steve and Paula, Лукасевич Ольга, Луців Михайло і Роксоляна, Пак Віра, Панчак Василь і Марія, чоловічий хор „Прометей“, Сеник Катерина, Стерчо Ірина, Українська Католицька Освітня Фундація (УКУ), Циган Роман і Марійка, Чижович Ігор і Марійка.

НА УКРАЇНСЬКУ ФЕДЕРАЦІЮ АМЕРИКИ:
500 дол. д-р Черник Зеня.
300 Татунчак Оксана і Йосип Урста.
250 Андрейчик Роман і Віра.
200 д-р Цибрівський Роман.
по 100 Гарасимів Михайло і Люся, Комановський Михайло, Кульба Андрій і Валерій, Кульба Богданна, Кульба Християн і Тамара, Лисий Ігор і д-р Дарія, Павлічка Татіяна, д-р Перфецький Юрій і Христина, Dr. Portwood Jim and Cheryl, Татунчак Борис і Марійка.
по 50 Андрейчик Іся, д-р Чума Андрій і Талія, Циган Роман і Марійка, Федак Дарія, Hodgins Ronald and Cheryl, Головчак Галина, Гораєцькі Аскольд і Синтія, Келлер Стефан і Галина, Коженовські Богдан і Ксеня, Луцишин Іванка, Пак Ігор, Пак Віра, Пак-Ковар Василь і Андрея, Турченюк Богдан і Христина.
40 дол. Гораєцька Оксана.
по 25 Галавай Генрі і Слава, Касіян Микола і Марія, Калита Тарас і Люба, Марків Евген, д-р Пастушак Роман і Ліда Савчак Юрій і Петруся, Volger Dottle, Вакуловська Вікторія, Вакуловська Маріянна.
по 20 Кузик Володимир, Штомпіль Петро і Марта.
15 Спішич Круно і Лариса.
10 Галавай Меляся.

Разом: $3,330.00

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У ЛЬВОВІ:
250 дол. Андрейчик Роман і Віра.
по 100 Dr. Bauer Oksana, Graves Kenneth and Iryna, Кривуцькі Іван і Марта, Маринюк Андрій і Люба, Татунчак Борис і Марійка, Ясінська Татіяна.
по 50 Андрейчик Іся, д-р Гевка Петро і Орися, Касіян Микола і Марія, Онуферко Маркіян і Люба, Павлюк Борис і Ніля, Сеник Богдан і Христя, Ясінський Роман.
30 Яримович Марта.
10 Шотурма Петро й Ірена.

Разом: $1,240.00

КВІТИ:
Таня Гузар, Lee Robert and Slava, Кіналь Юрій, Павлічка Тамара, Борис і Оленка Павлюки, Українська Федерація Америки, родина Черників, родина Яворських, Court House Hill Council of Republican Women, West Norriton Republican Committee.

Нехай Всемогучий Господь винагородить
Вас усіх своїми щедрими ласками.

Муж – ОМЕЛЯН
донька – ВІРА АНДРЕЙЧИК з мужем РОМАНОМ
син – БОРИС з дружиною МАРІЄЮ
внуки – ІСЯ АНДРЕЙЧИК
– МАРКО АНДРЕЙЧИК з дружиною ЯРИНОЮ і сином МАТВІЙКОМ
– ТАМАРА ТАТУНЧАК з мужем ДЖИМОМ ЧО
– ОЛЕКСАНДР (БОРИС) ТАТУНЧАК
– УЛЯНА ТАТУНЧАК.